

วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย
ของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย
ของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก

โดย
นายศรายุทธ นกใหญ่

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2558
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

**THE POLITICAL CULTURE OF KANCHANABHISHEK INSTITUTE OF MEDICAL AND
PUBLIC HEALTH TECHNOLOGY**

**By
Mr. Sarayoot Nokyai**

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

Master of Public Administration Program in Public Administration

Program of (public administration)

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2015

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเรื่อง “ วัฒนธรรมทาง
การเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนนา
ภิเชก ” เสนอโดย นายศรายุทธ นกใหญ่ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชารท์สนวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

รองศาสตราจารย์พรชัย เทพปัญญา

คณะกรรมการตรวจสอบการค้นคว้าอิสระ

ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.นพดล เหลืองภิรมย์)

...../...../.....

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ศุวิชา วรวิเชียรวงษ์)

...../...../.....

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์พรชัย เทพปัญญา)

...../...../.....

55603313: รัฐประศาสนศาสตร์

คำสำคัญ: วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย / ปัจจัยส่วนบุคคล / บุคลากรวิทยาลัย

เทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก

ศรายุทธ นกใหญ่: วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก. อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ: รศ.พรชัย เทพปัญญา. 90 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก อยู่ในระดับใด 2) เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก 3) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลที่มีผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ โดยกลุ่มประชากร ประกอบด้วยบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก รวม 92 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)

ผลของการวิจัยพบว่า 1) วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยสูงที่สุดคือ ด้านการมองโลกในแง่ดีมีความไว้วางใจต่อเพื่อนมนุษย์ 2) การเปรียบเทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยพบว่า อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา ประเภทตำแหน่ง มีผลทำให้ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่เพศ และระดับของเงินเดือน มีผลทำให้ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ลายมือชื่อนักศึกษา

ปีการศึกษา 2558

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

55603313: MAJOR: PUBLIC ADMINISTRATION

KEY WORDS: THE DEMOCRATIC POLITICAL CULTURE/PERSONAL FACTORS/
KANCHANABHISHEK INSTITUTE OF MEDICAL AND PUBLIC HEALTH TECHNOLOGY

SARAYOOT NOKYAI : THE POLITICAL CULTURE OF KANCHANABHISHEK
INSTITUTE OF MEDICAL AND PUBLIC HEALTH TECHNOLOGY, INDEPENDENT STUDY
ADVISOR : ASSOC.PROF. PORNCHAI THEPPUNYA. 90 pp.

The purposes of the research were 1) to study the levels of the democratic political culture of the personnel from Kanchanabhishek Institute of Medical and Public Health Technology, 2) to compare individual characteristics with the democratic political culture of the personnel from Kanchanabhishek Institute of Medical and Public Health Technology, and 3) to study the factor in term of individual characteristics which affect the democratic political culture of the personnel from Kanchanabhishek Institute of Medical and Public Health Technology.

A quantitative research with purposive sampling was applied here. Questionnaires were distributed to 92 respondents who were the personnel of Kanchanabhishek Institute of Medical and Public Health Technology. Frequency, percentage, mean, standard deviation (SD), t-test, and one-way ANOVA were used for data analysis.

The results indicated that the democratic political culture of the personnel from Kanchanabhishek Institute of Medical and Public Health Technology was at the medium level. The highest-level aspects of the democratic political culture were optimism and counting on fellowmen. Regarding the comparison between individual characteristics and the democratic political culture, it was found that age, marital status, education levels, and job position significantly affected the difference of the democratic political culture's levels at 0.05, whereas the effects of gender and salary showed non-significant results towards the mentioned difference.

Program of Public Administration

Graduate School, Silpakorn University

Student's signature.....

Academic Year 2015

Independent Study Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ รศ.พรชัย เทพปัญญา และ คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร. นพดล เหลืองภิรมย์ และอาจารย์ ดร. สุวิชา วรวิเชียรวงษ์ ที่ได้เสียสละเวลาให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็น ถึงประเด็นต่าง ๆ ในการศึกษาและชี้แนวทางในการแก้ปัญหา การค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม และได้กรุณาตรวจสอบแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ และสรุปผลการศึกษา รวมทั้งการแก้ไขงานให้สมบูรณ์

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและให้คำปรึกษาตลอดหลักสูตรการศึกษา ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา ญาติพี่น้อง นิก และเพื่อนๆ ที่เป็นกำลังใจช่วยเหลือเกื้อกูลแก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา รวมถึงผู้มีพระคุณอีกหลายท่านที่มีได้กล่าวนามไว้ในที่นี้ จนทำให้งานวิจัยฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ลงได้ในที่สุด

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยฉบับนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์กับคณะกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสนามจันทร์ เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนา และปรับปรุงศักยภาพของบุคลากรในการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยตรงตามเป้าหมายขององค์การ และผู้ที่สนใจ บ้างไม่มากก็น้อยและหากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขออภัยไว้ ณ ที่นี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดในการศึกษา.....	4
สมมุติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดวัฒนธรรมทางการเมือง	8
แนวคิดวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตย	18
แนวคิดเรื่องการอบรมกล่อมเกลาทางการเมือง.....	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
3 วิธีดำเนินการวิจัย	32
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	32
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	32
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34
การวิเคราะห์ข้อมูล	35
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	36

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากร	38
ส่วนที่ 2 ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัย เทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก	40
ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่สนับสนุนให้เกิดวัฒนธรรมทางการเมือง แบบประชาธิปไตยที่มีลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน	49
ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมือง	54
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	55
สรุปผลการวิจัย.....	55
อภิปรายผลการวิจัย.....	67
ข้อเสนอแนะ.....	73
รายการอ้างอิง	75
ภาคผนวก	78
ภาคผนวก ก แบบสอบถามการวิจัย	79
ภาคผนวก ข ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	84
ภาคผนวก ค ประวัติวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก.	87
ประวัติผู้วิจัย	90

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลทั่วไป.....	38
2	ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยี ทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก โดยรวม.....	40
3	ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยี ทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ด้านการมีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย...	41
4	ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยี ทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ด้านการยึดมั่นและเชื่อถือในหลักความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล.....	42
5	ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยี ทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ด้านการเคารพศักดิ์ของการปกครองแบบประชาธิปไตย.....	43
6	ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยี ทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและการปกครอง... ..	44
7	ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยี ทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ด้านการมีสำนึกในหน้าที่พลเมืองของตนและมีความเชื่อมั่นในตนเอง.....	45
8	ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยี ทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ด้านการมองโลกในแง่ดีมีความไว้วางใจเพื่อนมนุษย์... ..	46
9	ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยี ทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ด้านการวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลและเป็นไปในทางสร้างสรรค์... ..	47
10	ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยี ทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ด้านการไม่มีจิตใจแบบเผด็จการ... ..	48

ตารางที่		หน้า
11	การเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ที่มีเพศต่างกัน	49
12	การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ที่มีอายุที่แตกต่างกัน.....	49
13	การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ที่มีอายุที่แตกต่างกัน โดยรวม	50
14	การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน	50
15	การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน โดยรวม	51
16	การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ที่มีระดับเงินเดือนที่แตกต่างกัน	51
17	การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน	52
18	การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน โดยรวม	52
19	การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ที่มีประเภทตำแหน่งที่แตกต่างกัน.....	53
20	การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ที่มีประเภทตำแหน่งที่แตกต่างกัน โดยรวม.....	53

ตารางที่		หน้า
21	ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก	54

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1

กรอบแนวคิดในการศึกษา.....

4

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วัฒนธรรมทางการเมือง (Political Culture) เป็นส่วนหนึ่งวัฒนธรรมทางสังคม (Social Culture) หมายถึงแบบแผนพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคล ซึ่งมาจากความเชื่อ (Beliefs) ค่านิยม (Values) และทัศนคติทางการเมือง (Attitude) ของบุคคลซึ่งได้รับการถ่ายทอดปลูกฝังสืบต่อกันมา จนกระทั่งบุคคลยอมรับและยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติการเมืองของสังคม วัฒนธรรมทางการเมืองเกิดจากระบวนการปลูกฝังอบรมกล่อมเกลาทางการเมือง (Political Socialization Process) ทั้งทางตรงและทางอ้อมที่สืบต่อกันมาเป็นระยะเวลายาวนาน จนทำให้บุคคลในสังคมมีความรู้ทางการเมือง (Political Knowledge) ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมทางการเมือง (Political Behavior) ของบุคคลในสังคมและเมื่อบุคคลในสังคมมีพฤติกรรมทางการเมืองเป็นแบบแผน (Pattern) พฤติกรรมทางการเมืองที่เป็นแบบแผนก็จะกลายเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคคลในสังคมนั้น จากกระบวนการเกิดวัฒนธรรมทางการเมืองดังกล่าว การศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองจึงมีความสัมพันธ์โดยตรงกับวิวัฒนาการของระบบการเมืองการปกครองที่ผ่านมาในอดีต โดยเฉพาะกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่จะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนวัฒนธรรมทางการเมืองด้วย(สมบัติ ชำรงชัยวงศ์, 2549)

ประเทศไทยนับตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองในวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ.2475 ถือเป็นปฐมฤกษ์ในการปกครองประเทศจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชเป็นระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศเข้าไปมีบทบาทในการกำหนดทิศทางของประเทศตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยที่อำนาจอธิปไตย อันเป็นอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศ โดยประชาชนจะใช้อำนาจออกกฎหมายผ่านรัฐสภา ใช้อำนาจบริหารผ่านรัฐบาล และใช้อำนาจตุลาการผ่านทางศาล จนทำให้ระบอบประชาธิปไตยเป็นระบอบการปกครองในอุดมคติของหลายๆประเทศ (ทินพันธ์ นาคะตะ, 2543) ถึงแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองของประเทศมานานกว่า 83 ปี แต่ทว่ามาถึงในปัจจุบัน อำนาจอธิปไตยที่เป็นของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน ตามหลักการปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย นั้นยังไม่สามารถเกิดเป็นรูปธรรมได้จริง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนยังมีอยู่น้อย การตื่นตัวทางการเมืองยังมีอยู่น้อย ดังนั้นอำนาจส่วนใหญ่ใน

การปกครองประเทศจึงตกไปอยู่กับชนชั้นนำ ที่เรียกกันว่า “อมาตยาธิปไตย” จำพวกเจ้าขุนมูลนาย ข้าราชการ ทหาร นักธุรกิจ พ่อค้า เป็นต้น

ถึงแม้ความตื่นตัวด้านการเมืองการปกครองของประชาชนนั้นยังมีอยู่น้อย แต่ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาประชาชนชาวไทยเริ่มมีความตื่นตัวทางการเมืองมากขึ้นเนื่องจาก กฎหมายรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2540 อันเป็นกฎหมายที่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศขนานนามว่า รัฐธรรมนูญฉบับประชาชน โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการเมืองไว้อย่างชัดเจนว่า ให้เน้นการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมมากกว่าประชาธิปไตยแบบมีตัวแทน นั้นหมายความว่า กำหนดให้มีการเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของประชาชน การที่ประชาชนมีสิทธิในการเสนอร่างกฎหมาย การเปิดโอกาสให้ประชาชนลงประชามติและทำประชามติได้ เปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิลงนามเพื่อถอดถอนบุคคลากรระดับสูง รวมถึงเน้นการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนตระหนักถึงบทบาททางการเมืองของตน สามารถเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อการแก้ไขปัญหาและสร้างสรรค์ประโยชน์แก่สังคมตน (จักษ์ พันธ์ชูเพชร, 2549) จะเห็นได้ว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อคุณภาพของการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย การที่ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองในรูปแบบและระดับต่างๆ มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมทางการเมืองของคนในสังคมนั้น ว่ามีลักษณะอย่างไรและในทุกๆ สังคมล้วนมีวัฒนธรรมทางการเมืองในหลายรูปแบบ ไม่มีสังคมใดที่มีเพียงวัฒนธรรมทางการเมืองรูปแบบเดียวซึ่งประชาชนในประเทศยึดถือร่วมกัน เพียงแต่วัฒนธรรมทางการเมืองรูปแบบใดกลายเป็นแบบหลักที่มีอิทธิพลต่อคนส่วนใหญ่ ก็ย่อมส่งผลต่อคุณภาพของการเมืองการปกครองของประเทศนั้น (บุญอริ ยีหะ, 2550) นอกจากนี้แล้ววัฒนธรรมทางการเมืองเป็นปัจจัยในการสร้างความสำนึกทางการเมือง (Political Consciousness) และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง (Political Change) วัฒนธรรมทางการเมืองจึงมีอิทธิพลต่อสถาบันทางการเมือง ซึ่งเห็นได้จากปัญหาการพัฒนาทางการเมืองในประเทศที่กำลังพัฒนาทั่วไป ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่าความสำเร็จของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของผู้คนในสังคมนั้นๆ เพราะอัลมอนต์และเวอร์บา (Gabriel Almond & Sidney Verba) พบว่า ความอยู่รอดของประชาธิปไตยในสังคมใดๆ ย่อมต้องอาศัยการมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย และอาศัยการมีความรู้สึกร่วมกันในการมีส่วนร่วมของประชาชนในสังคมนั้นๆ เป็นสำคัญ (อภิวัฒน์ พลสยม, 2529) ดังนั้นวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นหรือเป็นหัวใจสำคัญ ต่อความสำเร็จของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และหากประชาชนในสังคมไม่มีวัฒนธรรมทางการเมืองที่เอื้ออำนวยต่อการปกครองแบบประชาธิปไตยแล้ว ก็ยากที่จะให้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยบรรลุผลได้

จากการศึกษาประวัติทางการเมืองและความหมายของวัฒนธรรมทางการเมืองดังกล่าว จึงทำให้เกิดข้อคำถามต่อบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก มีวัฒนธรรมทางการเมืองเป็นไปตามแนวคิด ทฤษฎีหรือไม่อย่างไร

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เพื่อที่จะศึกษาถึงวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก เนื่องจากวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก จะส่งผลต่อพฤติกรรมทางการเมืองของนักศึกษาซึ่งเป็นเยาวชนที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่ของชาติในอนาคต ฉะนั้น ถ้าบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก มีวัฒนธรรมทางการเมืองที่ดี ก็จะส่งเสริมต่อการพัฒนาวัฒนธรรมทางการเมืองของเยาวชนและชุมชน แต่ในทางกลับกัน ถ้าบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก มีวัฒนธรรมทางการเมืองที่ไม่เป็นไปตามระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย ก็จะส่งผลให้วัฒนธรรมทางการเมืองของเยาวชนและชุมชนขาดการพัฒนาทางวัฒนธรรมการเมืองที่ดี และเมื่อเราทราบถึงวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ถึงผลที่มีต่อวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนและการพัฒนาทางการเมืองของไทยและบริบทต่าง ๆ ได้ เพราะในสถานการณ์ปัจจุบัน เยาวชนคนรุ่นใหม่ต้องเติบโตขึ้นเป็นกำลังหลักของชาติต่อไป ดังนั้น จึงถือได้ว่าบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก จะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองและที่สำคัญจะต้องมีแนวคิด ความรู้ ทักษะที่ดีต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอีกด้วย

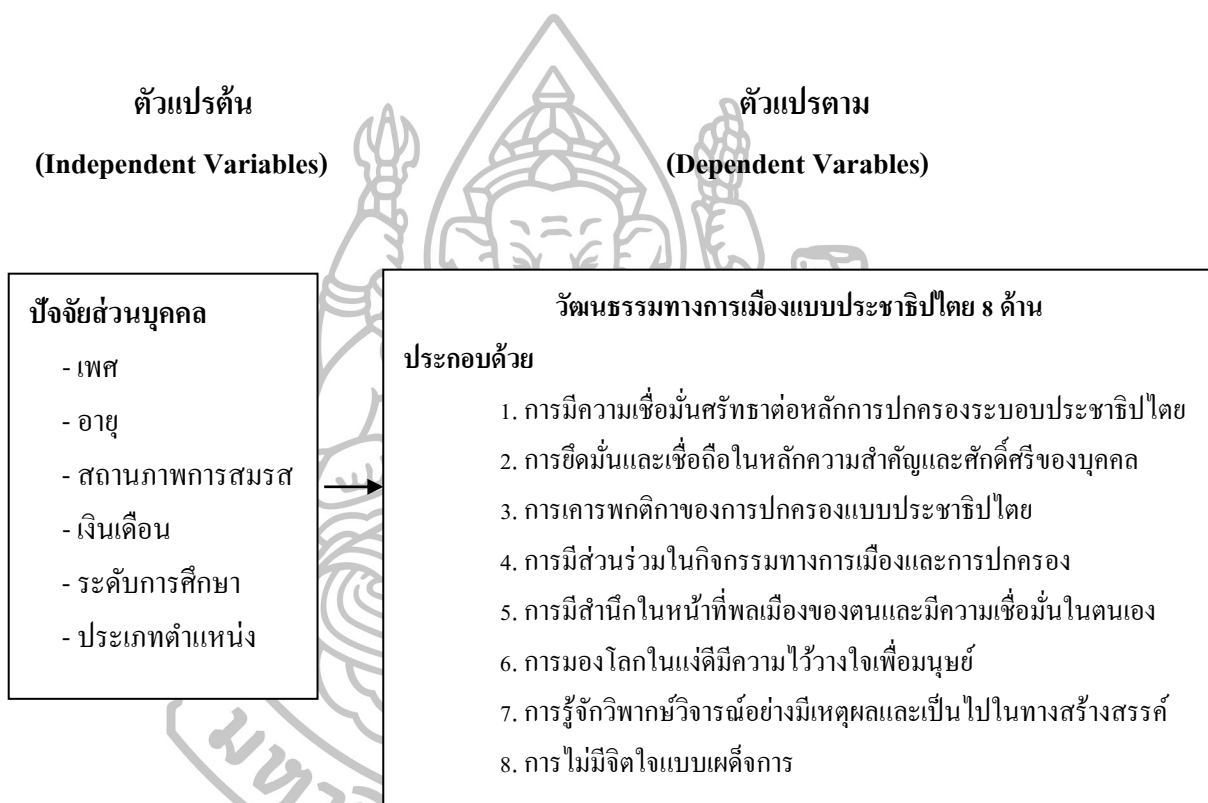
ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ที่จะทำการศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองประชาธิปไตยของบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก เพราะวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก นั้นมีผลต่อความสำเร็จความก้าวหน้าหรือความล้มเหลวในการปกครองระบอบประชาธิปไตยของประเทศไทยในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก อยู่ในระดับใด
- 2.2 การเปรียบเทียบคุณลักษณะส่วนบุคคล กับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก
- 2.3 ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลใด ที่มีผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก

กรอบแนวคิดในการศึกษา

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิดและทฤษฎีของ ทินพันธุ์ นาคะตะ เกี่ยวกับการมีจิตใจประชาธิปไตยของคนที่มีวัฒนธรรมแบบประชาธิปไตย อันเป็นองค์ประกอบหรือปัจจัยหลักของการมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย (ทินพันธุ์ นาคะตะ , 2546) โดยกรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา ได้นำเสนอดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

ในการค้นคว้าอิสระเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ได้กำหนดสมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า ดังนี้ต่อไปนี้

1. บุคลากรที่มีเพศต่างกันจะมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน
2. บุคลากรที่มีอายุต่างกันจะมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน

3. บุคลากรที่มีสถานสภาพการสมรสต่างกันจะมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน
4. บุคลากรที่มีเงินเดือนต่างกันจะมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน
5. บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน
6. บุคลากรที่มีประเภทตำแหน่งต่างกันจะมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัย “ วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ” ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร

ขอบเขตด้านประชากร บุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ประกอบไปด้วย ข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลูกจ้างชั่วคราว และลูกจ้างเหมาบริการ จำนวน 92 คน ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มแบบเจาะจง (purposive sampling)

2. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาของการวิจัยในครั้งนี้ มีระยะเวลาตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2558 ถึงเดือนสิงหาคม 2558 รวมเวลา 3 เดือน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ มุ่งศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย เปรียบเทียบคุณลักษณะส่วนบุคคล กับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย และปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลใด ที่มีผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **วัฒนธรรมทางการเมือง** หมายถึง กลุ่มหรือแบบแผนของทัศนคติ ความเชื่อ ความรู้สึก หรือจิตใจ ซึ่งจะมีผลทำให้กระบวนการทางการเมืองมีระเบียบและความหมายหรือเป็นสิ่งที่มื่อทธิพลต่อกระบวนการหรือระบบการเมือง

2. **วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย** หมายถึง ลักษณะดังต่อไปนี้

- 2.1 การมีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย
- 2.2 การยึดมั่นและเชื่อถือในหลักความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล
- 2.3 การเคารพสิทธิของการปกครองแบบประชาธิปไตย
- 2.4 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและการปกครอง
- 2.5 การมีสำนึกในหน้าที่พลเมืองของตนและมีความเชื่อมั่นในตนเอง
- 2.6 การมองโลกในแง่ดีมีความไว้วางใจเพื่อนมนุษย์
- 2.7 การรู้จักวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลและเป็นไปในทางสร้างสรรค์
- 2.8 การไม่มีจิตใจแบบเผด็จการ

3. **อายุ** หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถามนับเป็นจำนวนปีเต็มจนถึงปัจจุบัน

4. **การศึกษา** หมายถึง ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถาม

5. **สถานภาพสมรส** หมายถึง สถานภาพการครองคู่ของผู้ตอบแบบสอบถาม

6. **ประเภทตำแหน่ง** หมายถึง คณะกรรมการบริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่ธุรการ ฝ่ายสนับสนุนที่ดำรงตำแหน่งในวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก

7. **บุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก** หมายถึง ข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลูกจ้างชั่วคราว ลูกจ้างเหมาบริการ ที่ปฏิบัติงาน ณ วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก นั้นอยู่ในระดับใด
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก
3. ผลการศึกษาที่ได้จะเป็นประโยชน์ที่สำคัญต่อการพัฒนาวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยและการพัฒนาบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษกต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎี ในการศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากร วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบข่ายการศึกษา แนวคิด และหลักการที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดวัฒนธรรมทางการเมือง
2. แนวคิดวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย
3. แนวคิดเรื่องการอบรมกล่อมเกลาทางการเมือง
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดวัฒนธรรมทางการเมือง

วัฒนธรรมทางการเมือง (Political Culture) เป็นส่วนหนึ่งวัฒนธรรมทางสังคม (Social Culture) หมายถึงแบบแผนพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคล ซึ่งมาจากความเชื่อ (Beliefs) ค่านิยม (Values) และทัศนคติทางการเมือง (Attitude) ของบุคคลซึ่งได้รับการถ่ายทอดปลูกฝังสืบต่อกันมา จนกระทั่งบุคคลยอมรับและยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติการเมืองของสังคม วัฒนธรรมทางการเมืองเกิดจากกระบวนการปลูกฝังอบรมกล่อมเกลาทางการเมือง (Political Socialization Process) ทั้งทางตรงและทางอ้อมที่สืบต่อกันมาเป็นระยะเวลายาวนาน จนทำให้บุคคลในสังคมมีความรู้ทางการเมือง (Political Knowledge) ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมทางการเมือง (Political Behavior) ของบุคคลในสังคมและเมื่อบุคคลในสังคมมีพฤติกรรมทางการเมืองเป็นแบบแผน (Pattern) พฤติกรรมทางการเมืองที่เป็นแบบแผนก็จะกลายเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคคลในสังคมนั้น จากกระบวนการเกิดวัฒนธรรมทางการเมืองดังกล่าว การศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองจึงมีความสัมพันธ์โดยตรงกับวิวัฒนาการของระบบการเมืองการปกครองที่ผ่านมาในอดีต โดยเฉพาะกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่จะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนวัฒนธรรมทางการเมืองด้วย (สมบัติ ธำรงธัญวงศ์, 2549)

1.1 ความหมายของวัฒนธรรมทางการเมือง

การศึกษาวรรณธรรมทางการเมืองได้รับความสนใจจากนักวิชาการตะวันตกมาเป็นเวลากว่าครึ่งศตวรรษ แล้ว ตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมานักวิชาการเหล่านี้ ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองไว้อย่างน่าสนใจได้แก่

Gabrial Almond (อ้างในสมบัติ ชำรงค์ชัยวงศ์, 2549) เป็นผู้ริเริ่มใช้คำว่า “วัฒนธรรมทางการเมือง (Political Culture)” เพื่ออธิบายแบบแผนพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคลในสังคมต่าง ๆ โดย Almond ได้อธิบายว่า วัฒนธรรมทางการเมืองหมายถึงแบบแผนของความเชื่อค่านิยมและทัศนคติของบุคคลที่มีต่อระบบการเมืองและส่วนต่าง ๆ ของระบบการเมือง

Mill Yinger (อ้างใน ประภาส สุทธิอาคาร, 2531) ได้ให้ความหมายของวัฒนธรรมทางการเมืองว่า หมายถึง ทัศนคติและการอบรมที่บุคคลแต่ละคนจะได้รับจากระบบการเมืองนั้น ซึ่งประกอบด้วยความรู้สึกและค่านิยมต่อระบบการเมืองและประเมินค่าต่อเหตุการณ์ทางการเมือง

Dahl (อ้าง ในสมบัติ ชำรงค์ชัยวงศ์, 2549) อธิบายว่า วัฒนธรรมทางการเมืองเป็นปัจจัยที่ใช้ในการอธิบายแบบแผนต่าง ๆ อันแตกต่างกันของความขัดแย้งทางการเมือง ลักษณะวัฒนธรรมทางการเมืองที่เด่น ๆ ได้แก่ ความรู้สึกหรือการกล่อมเกลางของบุคคลที่มีต่อระบบการเมือง Mannheim (อ้างในสิทธิ พุทธหุน , 2554) อธิบายว่า วัฒนธรรมทางการเมือง หมายถึง แบบแผนของความเชื่อและทัศนคติร่วมกันของบุคคลในสังคมเกี่ยวกับเป้าหมายทางการเมืองอย่างเดียวกันซึ่งปรากฏอยู่ในระบบการเมืองต่าง ๆ เป้าหมายที่ว่า หมายถึง การมีผลประโยชน์ร่วมกันในขั้นมูลฐานและการประเมินค่าที่เหมือนกัน ตลอดจนการเห็นพ้องต้องกันจากการได้รับประสบการณ์ทางประวัติศาสตร์อย่างเดียวกัน

Lucian Pye ได้ให้ความหมายของวัฒนธรรมทางการเมืองไว้ว่า หมายถึง กลุ่มหรือแผนของทัศนคติ ความเชื่อ ความรู้สึกหรือจิตใจซึ่งจะมีผลทำให้กระบวนการทางการเมืองมีระเบียบและมีความหมาย หรือเป็นสิ่งที่มอิทธิพลต่อกระบวนการหรือระบบการเมืองวัฒนธรรมทางการเมืองเป็นผลจากแบบการถ่ายทอดของประวัติศาสตร์ของประเทศ วัฒนธรรมทางการเมืองเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลเป็นตัวกำหนดระบบการเมือง ระบบการเมืองจะมีเสถียรภาพมั่นคงอยู่ได้ ถ้าวัฒนธรรมทางการเมืองของคนในระบบการเมืองมีแนวโน้มที่จะเป็นอย่างเดียวกัน โดยวัฒนธรรมทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับระบบการเมืองอย่างแยกไม่ออก การศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองจึงเป็นการศึกษาระบบการเมือง

Almond and Verba (อ้างใน ขนิษฐา จิราภรณ์ศิริกุล , 2541) ได้สร้างแนววิเคราะห์วัฒนธรรมการเมืองว่าเป็นแบบแผนของทัศนคติหรือความโน้มเอียงทางการเมืองของปัจเจกชนในฐานะที่เป็นสมาชิกของระบบการเมืองและความโน้มเอียงทางการเมืองของบุคคลแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะคือ

1. Cognitive Orientation คือ ความโน้มเอียงเกี่ยวกับการรับรู้ ความเข้าใจและความเชื่อทั้งที่มีต่อวัตถุและระบบการเมือง
2. Affective Orientation คือ ความโน้มเอียงเกี่ยวกับความพึงพอใจ ซึ่งเป็นความรู้สึกที่มีต่อวัตถุและระบบการเมืองบทบาทของบุคคลการปฏิบัติงานและการกำหนดหน้าที่ของระบบการเมือง

3. Evaluative Orientation คือความโน้มเอียงเกี่ยวกับการประเมินค่า ซึ่งเป็นความรู้สึกที่เป็นลักษณะการประเมินค่าตัดสิน และมีความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมทางการเมืองและปรากฏการณ์ทางการเมือง ซึ่งเป็นผลที่เกิดจากการมีค่านิยม และหลักเกณฑ์บางอย่างที่ใช้วัดคุณค่าของระบบและกิจกรรมทางการเมืองมาเป็นเครื่องวัดหรือตัดสินต่อการกระทำโดยจะมีข้อมูลข่าวสารเป็นตัวประกอบด้วย Parson (อ้างใน อมร รักษาสัตย์, 2544) ได้อธิบายวัฒนธรรมทางการเมืองไว้ว่า วัฒนธรรมทางการเมืองเป็นการอบรมกล่อมเกลาที่มีต่อส่วนต่างๆ ของระบบการเมืองการอบรมกล่อมเกลา ถือได้ว่าเป็นช่องทางที่จะนำไปสู่การแสดงออกทางการเมืองและการอบรม จะถูกกำหนดโดยชนบธรรมเนียม ประเพณี แรงจูงใจ ระเบียบทางสังคม และสัญลักษณ์ต่างๆ

กล่าวโดยสรุปแล้ว ความหมายของ “วัฒนธรรมทางการเมือง” ผู้วิจัยได้พิจารณาแล้วสามารถอธิบายได้ว่าเป็นแบบแผนพฤติกรรมของคนในสังคม ในลักษณะของความเชื่อ ทศนคติ ขนบ ประเพณี ที่หล่อหลอมให้แต่บุคคลที่มีต่อระบบการเมืองในรูปแบบต่างๆ ซึ่งปรากฏอยู่ในระบบการเมืองซึ่ง เกิดจากการอบรมกล่อมเกลาทางการเมืองซึ่งนำไปสู่การแสดงออกทางการเมือง

1.2 กระบวนการเกิดวัฒนธรรมทางการเมือง

วัฒนธรรมทางการเมือง (Political Culture) คือส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมทางสังคม (Social Culture) เป็นวัฒนธรรมที่ครอบคลุมสังคมทั้งหมด โดยวัฒนธรรมทางการเมืองจะเกี่ยวข้องเฉพาะ “การเมือง” เป็นหลักซึ่งโดยความเป็นจริงจะเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมส่วนอื่น ๆ ของสังคมอย่างใกล้ชิด ดังนั้น กระบวนการเกิดวัฒนธรรมทางการเมืองจึงเป็นอย่างเดียวกับกระบวนการเกิดวัฒนธรรมทางสังคม โดยมีกระบวนการดังนี้ (สมบัติ ชำรงธัญวงศ์, 2549)

1. กระบวนการปลูกฝังอบรมกล่อมเกลาทางการเมือง (Political Socialization Process)

บุคคลในสังคมจะผ่านกระบวนการปลูกฝังอบรมหล่อหลอมกล่อมเกลาทางการเมืองมาแต่แรกเกิดโดยเริ่มต้น ตั้งแต่ ครอบครัว โรงเรียน ชุมชน ที่ทำงาน และจากสิ่งแวดล้อมโดยรวม โดยกระบวนการนี้จะเกิดขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม

2. ความรู้ทางการเมือง (Political Knowledge) จากกระบวนการปลูกฝังอบรมหล่อหลอมกล่อมเกลาทางการเมืองทั้งทางตรงและทางอ้อมจะทำให้บุคคลเกิดความรู้ทางการเมือง จากความรู้ทางกว้างจนถึงความรู้ทางลึก อาทิ ความรู้เกี่ยวกับอุดมการณ์ของระบอบการเมืองต่าง ๆ ได้แก่ ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ระบอบเผด็จการทหารระบอบคอมมิวนิสต์ ระบอบสังคมนิยมและระบอบประชาธิปไตย เป็นต้น หรือความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมและพฤติกรรมทางการเมืองรูปแบบต่าง ๆ ทั้งจากการปลูกฝังจากครอบครัว โรงเรียนองค์กรที่ทำงานและจากสื่อต่างๆ กระบวนการนี้ จะทำให้บุคคลมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ “การเมือง” ในมุมมองอย่างหลากหลาย

3. ความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติทางการเมือง (Political Beliefs, Values, Attitudes) เมื่อบุคคลมีความรู้เกี่ยวกับการเมืองไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหรือเป็นความรู้แค่ผิวเผินหรือแบบลึกซึ้งซึ่งกระบวนการรับรู้ (Perception Process) ของแต่ละคนจะทำหน้าที่ในการกลั่นกรอง ถ้าเห็นว่าสิ่งใดไม่ดีจะเกิดการปฏิเสธ เช่น บุคคลเห็นว่าระบอบเผด็จการทหารหรือระบอบคอมมิวนิสต์ไม่ดีก็จะปฏิเสธแต่ถ้าเห็นว่าดีเพราะเป็นที่นิยมของบุคคลทั่วไปหรือหลักการที่ดี เช่น ถ้าบุคคลเห็นว่า ระบอบประชาธิปไตยดี กระบวนการรับรู้จะทำให้เกิดการยอมรับจนกลายเป็นความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติทางการเมืองของตน ซึ่งมีลักษณะดังนี้ (สมบัติ ชำรงธัญวงศ์, 2549)

1. ระบบความเชื่อ (Beliefs) เป็นความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่ดำรงอยู่ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือเป็นสิ่งที่ผิดเป็นการประเมินค่าถึงสิ่งที่เป็นอยู่ว่าดีหรือเลวหรือเป็นความเชื่อเกี่ยวกับวิธีหรือเป้าหมายของการกระทำว่าเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาหรือไม่ความเชื่อเป็นสิ่งที่อยู่ภายในจิตใจของบุคคลเมื่อบุคคลมีความรู้เกี่ยวกับการเมืองและเห็นว่าการเมืองระบบใดดี ก็จะยอมรับและยึดถือกลายเป็นความเชื่อทางการเมืองของตน อาทิ ความเชื่อเกี่ยวกับระบอบการเมืองต่าง ๆ ของบุคคลและกลุ่มบุคคล

2. ค่านิยม (Values) เป็นความเชื่อที่ยึดถือสืบต่อกันมาเป็นระยะเวลายาวนาน เป็นความเชื่อเกี่ยวกับวิธีหรือเป้าหมายการกระทำของบุคคลและกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะยืนยงถาวรต่างกับสมัยนิยม (Fashion) ที่ไม่ยืนยงถาวร เป็นความเชื่อที่มีผลต่อการกระทำในระยะสั้นแล้วเลือนหายไป ค่านิยมทางการเมืองจึงเป็นการแสดงออกของความเชื่อทางการเมืองในรูปของการกระทำที่สามารถมองเห็นได้ อาทิ ค่านิยมเผด็จการและค่านิยมประชาธิปไตย เป็นต้น การกระทำต่าง ๆ ของบุคคลและกลุ่มบุคคลจะทำให้รู้ว่าบุคคลเหล่านี้มีความเชื่อทางการเมืองอย่างไร

3. ทัศนคติ (Attitude) เป็นความรู้สึกของตนที่ตั้งสมมาจากประสบการณ์อันยาวนานและมีผลต่อการตอบสนองสิ่งต่าง ๆ ด้วยลักษณะของความรู้สึกและความพอใจของตน ดังนั้น ทัศนคติทางการเมืองจึงเกิดขึ้นจากกระบวนการรับรู้ทางการเมืองของบุคคลจนกระทั่งทำให้เกิดความเชื่อทางการเมืองเกี่ยวกับลัทธิหรือระบอบการเมืองต่าง ๆ และการแสดงออกในรูปแบบของความรู้สึกทางการเมือง อาทิเช่น รู้สึกพอใจกับระบอบประชาธิปไตยที่เคารพในเรื่องเสรีภาพ ความเสมอภาคและความยุติธรรมของคนในสังคมและรู้สึกไม่พอใจกับระบอบการเมืองที่ละเมิดสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคของบุคคล เป็นต้น

4. พฤติกรรมทางการเมือง (Political Behaviors) เมื่อบุคคลมีความเชื่อ ค่านิยมและทัศนคติทางการเมืองอย่างไรก็จะส่งผลให้บุคคลมีพฤติกรรมทางการเมืองอย่างนั้น อาทิเช่น บุคคลใดมีความเชื่อในระบอบประชาธิปไตย บุคคลนั้นก็จะเคารพในสิทธิเสรีภาพทั้งของตนเองและผู้อื่น จะเห็นคุณค่าของความเสมอภาคและความยุติธรรมของสังคม ถ้ามีการเลือกตั้งก็จะไปใช้สิทธิเลือกตั้งอย่าง

ลุ่มน้ำเสมอ ถ้ามีการแสดงความคิดเห็นก็จะเข้าร่วมในการแสดงความคิดเห็นและการวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล พฤติกรรมการเมืองเหล่านี้ จะเกิดจากอิทธิพลของความเชื่อค่านิยมและทัศนคติทางการเมืองของแต่ละบุคคล

5. วัฒนธรรมทางการเมือง (Political Culture) เมื่อบุคคลมีพฤติกรรมทางการเมืองจนกลายเป็นแบบแผน (Pattern) คือกลายเป็นเอกลักษณ์เฉพาะที่สามารถคาดหมายได้ อาทิ บุคคลที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งเสมอ บุคคลที่กล้าแสดงความคิดเห็นทางการเมืองอย่างตรงไปตรงมา และบุคคลที่เคารพในความเสมอภาคของผู้อื่น พฤติกรรมทางการเมืองที่เป็นแบบแผน เช่นนี้ จะกลายเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคคลนั้นหรือกลุ่มนั้น

1.3 ประเภทของวัฒนธรรมทางการเมือง

Almond และ Verba (อ้างใน พรชัย เทพปัญญา, 2555 และ วรรณธรรม กาญจนสุวรรณ, 2544) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะของวัฒนธรรมทางการเมืองของกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมและสามารถจำแนกวัฒนธรรมทางการเมืองออกเป็น 3 ลักษณะคือ

1. วัฒนธรรมการเมืองแบบคับแคบ (The Parochial Political Culture)

เป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคคลที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเมืองเลยไม่มีการรับรู้ไม่มีความเห็นและไม่ใส่ใจต่อระบบการเมืองไม่คิดว่าตนเองมีความจำเป็นต้องมีส่วนร่วมทางการเมืองลักษณะการเมืองแบบคับแคบจะค้นพบได้ในกลุ่มคนที่ยากจนและไร้การศึกษา เป็นกลุ่มที่ขาดโอกาสในการรับรู้และเข้าใจบทบาทของตนต่อระบบการเมือง

2. วัฒนธรรมการเมืองแบบไพร่ฟ้า (The Subject Political Culture)

เป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจต่อระบบการเมืองทั่ว ๆ ไป แต่ไม่สนใจเข้าร่วมทางการเมืองในทุกกระบวนการและไม่มีความรู้สึกว่าคุณเองมีความหมายหรือมีอิทธิพลต่อระบบการเมืองบุคคลเหล่านี้ จะยอมรับอำนาจรัฐ เชื่อฟังและปฏิบัติตามกฎหมายของรัฐโดยุษยวิถี

ลักษณะการเมืองแบบไพร่ฟ้าจะพบได้ในกลุ่มคนชั้นกลาง เป็นกลุ่มที่มีความรู้ ความเข้าใจกับระบบการเมือง โดยทั่วไปแต่มีความเชื่อว่าอำนาจรัฐเป็นของผู้ปกครองประชาชนทั่วไป ควรมีหน้าที่เชื่อฟังและปฏิบัติตามกฎหมายเท่านั้น

3. วัฒนธรรมการเมืองแบบมีส่วนร่วม (The Participant Political Culture) เป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคคลที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเมืองที่ดีเห็นคุณค่าและความสำคัญในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง ทั้งนี้ เพื่อควบคุม กำกับ ตรวจสอบให้ผู้ปกครองทำการปกครองเพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชน

วัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมจะเห็นได้จากชนชั้นกลางส่วนใหญ่ของประเทศอุตสาหกรรมหรือประเทศที่พัฒนาแล้ว ทั้งนี้ เพราะ ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยอย่างแท้จริง

จากแนวคิดของ Almond และ Verba ดังกล่าว ถ้านำมาอธิบายลักษณะของวัฒนธรรมทางการเมืองในประเทศต่าง ๆ อาจอธิบายได้ดังนี้คือ

ในประเทศที่ค่อยพัฒนาที่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศยากจนและไร้การศึกษาประชาชนเหล่านี้ ขาดโอกาสที่จะรับรู้และเข้าใจต่อระบบการเมืองและบทบาทของตนเองต่อระบบการเมืองและมักจะถูกลูกฝังด้วยความเชื่อดั้งเดิมแต่โบราณว่าการปกครองเป็นเรื่องของเจ้านาย ทำให้ผู้ปกครองสามารถครองอำนาจโดยไม่ถูกตรวจสอบจากประชาชน ลักษณะเช่นนี้คือวัฒนธรรมทางการเมืองแบบค้ำแคบ

ส่วนในประเทศกำลังพัฒนาแม้ประชาชนส่วนใหญ่จะยังคงยากจนและไร้การศึกษา และมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบค้ำแคบ แต่ชนชั้นกลางที่มีโอกาสได้รับการศึกษาและมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่เหนือกว่าจะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเมืองโดยทั่วไป แต่จะถูกปลูกฝังให้ยอมรับอำนาจรัฐเคารพและปฏิบัติตามกฎหมายโดยไม่มีส่วนร่วมทางการเมือง เพราะถือว่าอำนาจทางการเมืองเป็นอำนาจของผู้ปกครองลักษณะเช่นนี้ เรียกว่า วัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้า

สำหรับประเทศที่พัฒนาแล้ว หรือในประเทศที่กำลังพัฒนา ที่กลุ่มคนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเมือง และตระหนักถึงคุณค่าและบทบาทของตนต่อระบบการเมือง ต้องการมีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อควบคุมกำกับ ตรวจสอบ การบริหารของผู้ปกครองให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชนลักษณะเช่นนี้เรียกว่า วัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม

1.4 ความสำคัญของวัฒนธรรมทางการเมือง

ความสำคัญของวัฒนธรรมทางการเมือง สามารถแบ่งความสำคัญออกได้ 3 ประการ คือ (วิวัฒน์ เอี่ยมไพรวัน, 2540)

1. วัฒนธรรมทางการเมืองเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างเสริมความชอบธรรมทางการเมือง (Political Legitimacy) ให้ระบบการเมืองอันเป็นผลทำให้ระบบการเมืองสามารถดำรงอยู่ได้ประชาชนจะให้ความร่วมมือกับรัฐ โดยการเชื่อฟังคำสั่งของประมุขและปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อเป็นการรักษาระเบียบของสังคมการเมือง

2. วัฒนธรรมทางการเมืองเป็นปัจจัยสำคัญในการริเริ่มทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองส่วนใหญ่จะเปลี่ยนแปลงไปในแนวทางวัฒนธรรมการเมืองสมัยใหม่ที่ได้รับอิทธิพลมาจากวัฒนธรรม

ทางการเมืองของกลุ่มประเทศตะวันตก เพื่อแก้ไขปัญหาของชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

3. วัฒนธรรมทางการเมืองเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาการเมือง หากสังคมการเมืองใดประชาชนมีวัฒนธรรมทางการเมืองที่สอดคล้องกับเป้าหมายของอุดมการณ์ทางการเมืองของสังคมนั้น ก็จะสามารถนำอุดมการณ์ทางการเมืองนั้นมาชี้นำเป็นแนวทางปฏิบัติสอดคล้องกับวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชน เพื่อบรรลุเป้าหมายของอุดมการณ์ทางการเมืองนั้นได้

1.5 วิถีชีวิตทางการเมืองของคนไทย

วิถีชีวิตทางการเมืองของคนไทยภายใต้กระบวนการบรมกล่อมเกลารวมถึง เช่นเดียวกับสังคมอื่นคือ ผ่านการขัดเกลาเรียนรู้ ถ้ายทอด สืบต่อ และยอมรับจนกลายเป็นวัฒนธรรมขึ้นมา ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากวิถีชีวิตแบบไทยควบคู่กับการปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ผ่านมาถึงระบอบประชาธิปไตยในปัจจุบัน ซึ่งวิถีชีวิตทางการเมืองของคนไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา มีการผสมผสานมากขึ้นทำให้มีลักษณะที่แตกต่างมากขึ้นภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์สังคมไทยจะต้องเผชิญกับ กระแสของวัฒนธรรมทางการเมืองหรือวัฒนธรรมอื่นๆ ที่หลั่งไหลเข้ามาในสังคมไทย คนไทยจึงต้องมีการเรียนรู้และมีการเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก

ในอดีตสังคมไทยมีลักษณะเป็นสังคมเกษตรกรรม จึงยึดถือจารีตประเพณีเป็นหลักในการดำเนินชีวิตการเปลี่ยนแปลงในด้านทัศนคติประเพณี และความเป็นอยู่ของคนไทยในชุมชนเกษตรกรรมยังมีอยู่น้อยมาก ลักษณะโครงสร้างของสังคมไทยตั้งอยู่บนลักษณะที่เรียกว่า “อิสระตามสบาย” (Individualism) และ “การมีลำดับชั้นในสังคม” (Hierarchical Structure) (สมบัติ วงศ์ศิริรัตน์, 2536)

1. ลักษณะสังคมที่เป็นแบบอิสระตามสบาย

ลักษณะสังคมแบบนี้ ทำให้คนไทยมีลักษณะที่รวมกันเป็นองค์การหรือกลุ่มผลประโยชน์ทางสังคมที่มีประสิทธิภาพ ถึงแม้จะรวมกันเป็นกลุ่มเป็นก้อนแล้วแต่ก็เป็นลักษณะที่เป็นตัวของตัวเองตามแบบสบายมากไปจึงทำให้มีการแตกแยกในภายหลัง ลักษณะเช่นนี้ สะท้อนให้เห็นถึงความล้มเหลวของระบบพรรคการเมืองไทยได้อย่างหนึ่ง นอกจากนี้ ลักษณะอิสระตามสบายนี้ ไม่เพียงแต่ทำให้คนไทยรวมกันเป็นกลุ่มเป็นก้อนในรูปแบบของสมาคมหรือสหพันธ์ด้วย

ความแตกต่างระหว่างลักษณะของสังคมที่เป็นอิสระตามสบายแบบไทยกับลักษณะของสังคมที่เป็นอิสระตามสบายของประเทศอื่นที่เป็นรูปแบบของประชาธิปไตย ในแง่ของสิทธิความเสมอภาคและอภิสิทธิ์ ในบางเรื่อง เช่น ความลับส่วนตัว เป็นต้น แต่รูปแบบอิสระตามสบายแบบไทยกลับมีลักษณะตามสบายแบบขาดความรับผิดชอบที่มีต่อสถาบัน กล่าวคือ การเป็นตัวของตัวเองโดยไม่สนใจหรือผูกพันต่อสถาบันทางสังคมและมีลักษณะที่ไม่มีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยมุ่งความเป็นอิสระ

ส่วนตัวเป็นใหญ่ แต่ในขณะที่เดียวกันสังคมไทยก็ประกอบไปด้วยการเคารพอำนาจและอาวุโส (แสวง บุญมี , 2537)

2. การมีลำดับชั้นในสังคมหรือระบบอาวุโสแบบยอมรับอำนาจ

เป็นลักษณะที่สำคัญของสังคมไทยที่คนไทยมักจะมีลักษณะ “เคารพนับถือ” และ “ตระหนักรู้” ว่าตนเองอยู่ในสภาพใดในสังคม ดังนั้น สังคมไทยจึงมีโครงสร้างอย่างหนึ่งที่ขึ้นอยู่กับ “สถานภาพ” ที่เป็นตัวชี้ว่าตัวเองควรปฏิบัติบทบาทอะไรและอย่างไร

อย่างไรก็ตามลักษณะอิสระตามสบายและเคารพนับถือระบบอาวุโสที่ปรากฏในสังคมไทยนั้น ทั้ง 2 ลักษณะ ได้ทำหน้าที่เป็นไปอย่างสอดคล้องต้องกันเพื่อดำรงไว้ซึ่งโครงสร้างของสังคมไทย ดังกล่าวข้างต้นระบบอาวุโสยังทำหน้าที่อยู่ในสังคมเมื่อเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทางสังคม ขณะเดียวกันสังคมก็ยอมทนต่อความเป็นตัวของตัวเองแบบไทยตราบเท่าที่ไม่เกิดการกระทบกระเทือนต่อระดับอันแรกจนเกินไป กล่าวคือ เมื่อใดที่มีพลังแห่งอำนาจขาดหายหรืออ่อนแรงลงไป ความเป็นอิสระนิยมจะเข้ามาแทนที่และมีอิทธิพลอย่างเห็นได้ชัด (สมบัติ วงศ์ศิริ รัตน์, 2524)

1.6 วัฒนธรรมทางการเมืองในสังคมไทย

ลักษณะ โครงสร้างพื้นฐานของสังคมไทยและกระบวนการเรียนรู้ทางสังคมและการเมืองของไทยมีพื้นฐานมาจากหลายระบบ จึงทำให้สังคมไทยและคนไทยมีอุดมการณ์และพฤติกรรมที่พอสรุปได้ ดังนี้ วัฒนธรรมทางการเมืองของไทยเป็นสิ่งที่ได้รับอิทธิพลมาจากวัฒนธรรมและการถ่ายทอดของสังคมภายใต้การปกครองแบบดั้งเดิมซึ่งวัฒนธรรมทางการเมืองของไทยประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้คือ (ทินพันธ์ นาคะตะ, 2534)

1. อำนาจนิยมคนไทยส่วนใหญ่ชอบใช้อำนาจเด็ดขาด เคารพเชื่อฟังและอ่อนน้อมต่อผู้มีอำนาจ รวมทั้งมอบอำนาจและความรับผิดชอบทุกอย่างไว้กับผู้นำซึ่งจะเห็นได้จากการปกครองทุกระดับ นับตั้งแต่ระดับ ครอบครัว ไปจนถึงระดับชาติจะนิยมใช้อำนาจบังคับให้ปฏิบัติตามมากกว่าการใช้หลักการและเหตุผลหรือการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จะนิยมนำอำนาจไว้ในตัวผู้นำ การทำงานจึงเป็นลักษณะสั่งจากเบื้องบนลงมา มากกว่าการริเริ่มมาจากเบื้องล่าง

2. นิยมระบบเจ้านายกับลูกน้อง ในสังคมไทยส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มพวกพ้องกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเสมอผู้นำผู้เป็นเจ้านาย ผู้มีอำนาจวาสนา ผู้มีบารมีต้องสามารถให้ความคุ้มครองและให้ผลประโยชน์แก่ลูกน้องได้ส่วนลูกน้องต้องตอบแทนด้วยการสนับสนุนและให้บริการแก่ เจ้านายความสัมพันธ์เช่นนี้มิในทุกหนทุกแห่ง เช่นในระบบพรรคการเมืองหรือในระบบราชการคนไทยจึงนิยมนับถือผู้มีอำนาจเพื่ออาศัยบารมีปกป้องผลประโยชน์ส่วนตัว ข้าราชการจำนวนมากจึงมีแนวโน้มที่จะสนใจรับใช้ผู้ใหญ่มากกว่าการให้บริการประชาชน และประชาชนส่วนมากก็ยังถือว่า ข้าราชการเป็นเจ้านายของตน

ตำแหน่งหน้าที่การงานมักถือเสมือนเป็นสมบัติส่วนตัว อีกทั้งมีการยึดถือระบบพวกพ้อง เมื่อผู้เป็นผู้นำพ้นตำแหน่งไปบรรดาลูกน้องทั้งหลายก็จะแสวงหาเจ้านายคนใหม่ ในสังคมไทยการเป็นเจ้านายจึงได้รับการเคารพนับถือมาก การอวยพรของผู้ใหญ่สมัยก่อน ๆ ที่มีต่อเด็ก ๆ จึงมักเน้นว่าเมื่อโตขึ้นขอให้ได้เป็นเจ้าคนนายคน

3. ยึดมั่นในตัวบุคคลมากกว่าหลักการ นอกจากจะนิยมระบบเจ้านายกับลูกน้องแล้ว ความสัมพันธ์ และการช่วยเหลือกันและกันเป็นส่วนตัวยังมีความสำคัญมาก ในการประกอบกิจกรรมเกือบทุกอย่าง การรวมกลุ่มในทางการเมืองหรือสังคมจึงต้องอาศัยบุคลิกภาพของผู้นำเป็นหลัก ยิ่งกว่านั้น คนไทยยังเป็นผู้เล็งผลเลิศในทางปฏิบัติมากกว่าในทางอุดมการณ์ กล่าวคือจะสนใจกับสิ่งที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติโดยปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมหรือสภาพความเป็นจริงได้โดยไม่ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับเรื่องที่คุณทำได้หรือให้ผลประโยชน์ส่วนตนอย่างชัดเจน

4. ความเป็นอิสระนิยม คนไทยรักความเป็นอิสระ ชอบทำอะไรโดยลำพังตนเอง ไม่อยากให้ใครมายุ่งเกี่ยวกับตนมากนัก ไม่ชอบการถูกบังคับหรือตกอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของคนอื่น คนไทยส่วนมากขาดระเบียบกฎเกณฑ์ในการดำเนินชีวิต ไม่ชอบการอยู่ใต้กฎเกณฑ์หรือกฎระเบียบของสังคม ไม่ค่อยมีระเบียบวินัย เช่น การบังคับให้นักเรียนสวมเครื่องแบบนักเรียน ไปจนถึงข้าราชการบังคับให้นักเรียนตัดผมสั้นแต่กลับหลังก็มีการฝ่าฝืนอยู่ทั่วไป เพราะชอบความอยู่สบาย การรวมกลุ่มในทางการเมืองเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งจึงเป็นไปได้ยากความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวมจึงมีน้อย

5. การยึดมั่นในประเพณีดั้งเดิม มีคนไทยจำนวนมากไม่น้อยที่ยึดมั่นในความเชื่อค่านิยมทัศนคติ และประเพณีเก่า ๆ อยู่ กล่าวคือ ยังเชื่อในเรื่องไสยศาสตร์ของขลังและ โชคลางจึงมักฝากอนาคตไว้กับดวงชะตาซึ่งเหล่านี้เป็นที่พึ่งทางใจ หรือความหวังของชีวิตโดยเฉพาะเมื่อประสบปัญหาหรือความเดือดร้อนจึงเป็นการยากที่คนไทย โดยทั่วไปจะยึดหลักการและเหตุผลมาวิเคราะห์สถานการณ์หรือมองโลกในความเป็นจริงโดยทั่วไปแล้วคนไทยส่วนใหญ่ มักมีแนวโน้มที่จะมีลักษณะอนุรักษนิยม จะสนใจพิธีกรรมมากกว่าการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างจริงจัง ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลงและการเสี่ยง เช่น จะมีการถามหมอดูเพื่อหาฤกษ์ในการทำรัฐประหารหรือลงรับสมัครเลือกตั้ง รวมถึงเชื่อว่าการเมืองเป็นเรื่องของหลวง ประชาชนทั่วไปไม่ควรมีส่วนเกี่ยวข้อง ยิ่งกว่านั้นคนเหล่านี้ ยังมีความคิดอ่านค่อนข้างแคบคือยังผูกพันอยู่กับกลุ่มเดิม ๆ ของตน เห็นผลประโยชน์ส่วนตนมากกว่าสังคมส่วนรวม

6. ความเฉื่อยชาไม่มีความกระตือรือร้นหรือสนใจต่อกิจกรรมทางการเมือง คนไทยโดยทั่วไปจะพอใจในสถานภาพที่เป็นอยู่ของตนเอง จะยอมรับสภาพที่เสียเปรียบของตนเองโดยถือว่าตนมีบุญวาสนาหรือ โชคชะตาเพียงแค่นั้นเป็นกรรมเก่าของตนจึงไม่ชอบกระตือรือร้นชวนชวนทำงานเท่าที่

จำเป็นสำหรับการครองชีพเท่านั้น ส่วนใหญ่จะชอบความสะดวกสบายและสนใจบายมุขต่าง ๆ เช่น การพนันและเสพของมีเงินมาแต่จะไม่ชอบจริงจังในชีวิตและงาน ขาดความมุ่งมั่นในเรื่องความสำเร็จของงาน หรือแม้แต่ในเรื่องของกิจกรรมบ้านเมือง แม้แต่การประท้วงหรือนัดหยุดงานมักก็จะมีการเล่นลิเก รำวง สลับกันไป เกี่ยวกับการเมืองก็ถือว่าเป็นเรื่องสกปรกไม่ก่อให้เกิดผลดีกับตนเอง ยิ่งกว่านั้นคนส่วนใหญ่ถือว่าการแก้ปัญหาสังคมเป็นของชนชั้นปกครองจึงไม่สนใจการเข้าร่วมการเมืองเลยแม้แต่น้อย

นอกจากนั้นวัฒนธรรมทางการเมืองของคนไทยส่วนใหญ่ยังเป็นในลักษณะดังนี้ (ชัยสิทธิ์ สตินสมบูรณ์ทอง, 2514)

1. ยึดมั่นในตัวบุคคลมากกว่าหลักการและเหตุผล
2. ยกย่องผู้ที่มีความรู้และได้รับการศึกษาสูง (Degreeism)
3. เคารพและคล้อยตามผู้มีวิทยุติสูง โดยเฉพาะในระบบราชการจะปรากฏชัด
4. เป็นทาสเงินและวัตถุนิยม ปรากฏให้เห็นในการนอกราชการบ้างหลวงในวงราชการหรือแม้แต่การซื้อเสียงในระหว่างการเลือกตั้ง
5. รักความเป็นอิสระแบบตัวใครตัวมัน เอาตัวรอด โดยขาดความร่วมมืออย่างจริงจังในการทำงานเป็นคณะ
6. นิยมอำนาจมากกว่าความเสมอภาค มีความคิดแบบศักดิ์คณาตค้ำอยู่ทำให้เชื่อเรื่องบุญวาสนากรรมเก่าว่าเป็นตัวกำหนดการมีอำนาจวาสนาในปัจจุบัน
7. มีความเชื่อทางไสยศาสตร์และหัวโบราณ
8. นิยมการเล่นพรรคเล่นพวก (Patronage System) เช่น การฝากเข้าทำงาน
9. เชื้อชาติต่อกิจกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ตัวอย่างเช่น การออกเสียงเลือกตั้งซึ่งปรากฏในกรุงเทพฯ มีความเชื่อชากว่าชาวชนบท

จากการที่ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมในเรื่องของวัฒนธรรมทางการเมืองของนักวิชาการหลายท่านและหลายแง่มุม มีทั้งแง่มุมที่เหมือนและแตกต่างกัน แต่มีสิ่งหนึ่งที่ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นสิ่งที่ตรงกัน คือ วัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนในประเทศนั้นเป็นอย่างไร จะสะท้อนถึงสถานการณ์ทางการเมืองของประเทศนั้นได้เป็นอย่างดี เฉกเช่นเดียวกันงานวิจัยฉบับนี้ก็จะสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษกว่ามีวัฒนธรรมทางการเมืองเป็นอย่างไรเช่นกัน

2. แนวคิดวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตย

Almond, A. Gabriel และ Verba, Sidney (1965) ได้เสนอลักษณะวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยไว้ว่า วัฒนธรรมที่สอดคล้องกับประชาธิปไตยนอกจากจะมีลักษณะของการมีส่วนร่วม (Participant Political Culture) สูงแล้ว ยังต้องมีความผสมกลมกลืนในสังคมนะหว่างกลุ่มที่มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบต่าง ๆ เพื่อสร้างและธำรงไว้ ซึ่งคุณภาพของพลังและกลไกทางการเมืองประชาธิปไตยที่สำคัญที่สุด ประชาชนส่วนใหญ่มีความสำนึกในความสามารถทางการเมืองของตน กล่าวคือ เชื่อว่าตนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง และจะพยายามเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกระตือรือร้น และตามช่องทางที่เหมาะสมซึ่งลักษณะที่เรียกว่า “Civic Culture” ถือว่าเป็นส่วนผสมของทัศนคติ ความเชื่อ 2 อย่างควบคู่กันไป คือ การเคารพเชื่อฟังยอมรับในอำนาจอย่างหนึ่ง และความเป็นอิสระอย่างมั่นคงอีกอย่างหนึ่ง

วัฒนธรรมประชาธิปไตยเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมที่มีแบบแผนเป็นลักษณะเฉพาะตน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน (Daniel Wit, 1953) ได้กล่าวถึงวัฒนธรรมประชาธิปไตยว่า ประกอบด้วย

1. การมีทัศนคติที่ดีที่แต่ละคนมีต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ซึ่งเป็นการมองโลกในแง่ดี โดยมีพื้นฐานจากความเชื่อที่ว่า มนุษย์สามารถเอาชนะสิ่งแวดล้อมได้ และเอาชนะความสามารถสนองตอบความต้องการของแต่ละคนได้
2. การมีทัศนคติที่ว่า รัฐบาลเป็นเครื่องมือของสังคม กล่าวคือ รัฐบาลสามารถตอบสนองความต้องการของแต่ละคนได้ การเมืองจึงเป็นสิ่งจำเป็น มิใช่สิ่งสกปรก รวมทั้งยังเป็นเรื่องของประชาชนโดยตรงอีกด้วย
3. การมีความเชื่อที่ว่า สิทธิและเสรีภาพเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ติดมาพร้อม ๆ กับความเป็นมนุษย์ ความคิดเห็นของแต่ละคนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุด
4. การมีทัศนคติที่ว่า ประชาชนสามารถล้มล้างรัฐบาลได้ ถ้ารัฐบาลกระทำตนเป็นนายของประชาชน และไม่ทำตามความประสงค์ของมวลชน

(ชัยอนันต์ สมุทวณิช, 2517) ได้อธิบาย ผู้ที่มีบุคลิกภาพที่เป็นประชาธิปไตยนั้น ได้แก่

1. มีความคิดเห็นเป็นของตนเองไม่นิยมการตามความคิดเห็นของผู้อื่น เว้นเสียแต่ว่าจะถูกชักจูงให้คล้อยตา
2. เป็นคนที่ปรับตัวให้เข้ากับสภาพการใหม่ ๆ ได้ง่าย
3. มีความรับผิดชอบ พร้อมทั้งจะรับผิดชอบในสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป
4. ไม่มีอคติต่อศาสนาอื่น หรือถูกเหยียดหยามชนชาติอื่น

5. คิดถึงบุคคลอื่นในฐานะที่เขาเป็นตัวของเขาเอง ไม่ใช่ไปจัดประเภทให้เขา เช่นไม่ไปเรียกเขาว่า “หัวรุนแรง” หรือ “พวกฝ่ายซ้าย”

6. มองโลกในแง่ดีอยู่เสมอ มีศรัทธาและความหวังต่อชีวิต

7. ไม่ยอมก้มหัวให้กับผู้ยิ่งใหญ่่าง ๆ แม้ว่าจะยอมรับอำนาจ แต่อำนาจนั้นต้องมีเหตุผลหรือมีความชอบธรรม

(กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2536) และ(พรอัมรินทร์ พรหมเกิด, 2539) ได้อธิบายถึงบุคลิกภาพของผู้ที่มีวัฒนธรรมทางการเมืองระบอบประชาธิปไตย ดังนี้

1. ความเชื่อมั่นศรัทธาต่อหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย กล่าวคือ มีความต้องการให้มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เห็นด้วยกับการปกครองแบบนี้ว่าเป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน และมีความเคารพในกติกาของการปกครองระบอบประชาธิปไตย เช่น ใช้วิธีการตัดสินใจปัญหาด้วยเสียงข้างมาก โดยมีข้อผูกพันให้ทุกฝ่ายปฏิบัติตาม ขณะเดียวกันก็ให้ความคุ้มครองสิทธิของฝ่ายที่มีเสียงข้างน้อย ตลอดทั้งการปฏิบัติต่อกันอย่างยุติธรรมตามกฎหมาย

2. มีความไว้วางใจเพื่อนมนุษย์และการมองโลกในแง่ดี กล่าวคือ เป็นผู้มีทัศนคติและมองโลกในแง่ดี มีความไว้วางใจเพื่อนมนุษย์ และมีความเชื่อมั่นในตัวเจ้าหน้าที่และสถาบันของทางราชการ สิ่งนี้นับว่าเป็นความจำเป็นต่อความสำเร็จของการปกครองระบบประชาธิปไตยอยู่ไม่น้อยเพราะการเมืองเป็นเรื่องของความร่วมมือร่วมใจกันและไว้วางใจซึ่งกันและกัน ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จของการดำเนินงานของสถาบันทางการเมืองต่าง ๆ ได้ ประชาชนจะต้องเชื่อมั่นและศรัทธาว่าการปกครองระบอบประชาธิปไตย จะช่วยแก้ปัญหาและภาวะวิกฤติต่าง ๆ ของสังคมได้ดีกว่าระบบการปกครองอื่นๆ ต้องมีความเชื่อมั่นว่ามนุษย์สามารถปกครองตนเองได้

3. มีความเชื่อมั่นในศักดิ์ศรีและความเสมอภาค กล่าวคือ ต้องมีความเชื่อและยึดมั่นในคุณค่าและศักดิ์ศรีของบุคคล มีความเชื่อมั่นในความสามารถของผู้อื่น และความเสมอภาคของมนุษย์รวมทั้งรู้จักเคารพสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่นทั้งในการพูด การเขียน การแสดงความคิดเห็น และการแสดงออกอื่น ๆ แม้ว่าสิ่งนั้นจะขัดแย้งกับความคิดเห็นของตนก็ตามคนที่มีความตั้งใจเป็นประชาธิปไตยจะต้องมีความอดกลั้นต่อความหลากหลายในพฤติกรรมผู้อื่น トラบใดที่บุคคลนั้นยังไม่ละเมิดศีลธรรมและเสรีภาพของผู้ใด

4. ต้องเป็นผู้มีความสำนึกในหน้าที่พลเมืองของตน และมีความเชื่อมั่นในตัวเองอาทิ มีการปฏิบัติตนในฐานะที่เป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ดี ได้แก่ การไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง มีความเชื่อมั่นอยู่เสมอว่าจะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หรือกำหนดนโยบายของรัฐบาล โดยเหตุความสำคัญของการปฏิบัติเช่นนั้นว่า เป็นประโยชน์ต่อสังคม รวมทั้งการปฏิบัติตามกฎหมาย การบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม และการเสียภาษี เป็นต้น

5. ต้องรู้จักการแสดงความคิดเห็น การแสดงออกซึ่งรวมทั้งต้องรู้จักการวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล และในทางสร้างสรรค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อการใช้อำนาจของข้าราชการและผู้มีอำนาจทางการเมืองอยู่เสมอ โดยการตรวจสอบคัดค้าน และเหนี่ยวรั้งมิฉะนั้นอำนาจความหายนะมาสู่สังคมได้

6. ในประการสุดท้าย จะต้องเป็นผู้ที่ไม่มีจิตใจเป็นเผด็จการ กล่าวคือ ในสังคมใดหากคนส่วนใหญ่มีจิตใจดังกล่าว ก็เป็นการยากที่จะทำให้การปกครองระบอบประชาธิปไตย ประสบความสำเร็จลงได้ ผู้ที่มีจิตใจแบบเผด็จการนั้น คือ ผู้ที่มอบความรับผิดชอบในทุกสิ่งทุกอย่างไว้กับผู้นำ ชอบการใช้อำนาจเด็ดขาด การอ่อนน้อมยอมจำนนต่อผู้มีอำนาจโดยปราศจากการโต้แย้ง หรือวิพากษ์วิจารณ์ ฯลฯ นิยมระบบเจ้าขุนมูลนาย การไม่ยอมรับความเสมอภาคของบุคคล การไม่ยอมรับความแตกต่างของผู้อื่น ในการใช้สิทธิเสรีภาพของเขา และการยึดมั่นในค่านิยมแบบเดิมรวมทั้งการมีความคิดอ่านที่ตรงข้ามกับการมีจิตใจแบบประชาธิปไตย ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

นอกจากนี้ ยังมีแนวคิดวัฒนธรรมทางการเมืองที่นิยมแบ่งประเภทวัฒนธรรมทางการเมืองออกตามระบบการปกครองที่เป็นที่รู้จักกันดีในโลกปัจจุบัน คือ วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย และวัฒนธรรมทางการเมืองแบบเผด็จการ สำหรับลักษณะของผู้ที่มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยนั้น มีตัวแสดงที่สำคัญ 2 ประการ คือ (ลิจิต ธีรเวกิน, 2539)

1. ความเชื่อในหลักสิทธิความเสมอภาค เสรีภาพและภราดรภาพของประชาธิปไตยเสรีนิยม กล่าวคือ เชื่อในหลักการภราดรภาพที่ว่ามนุษย์ทุกคนล้วนเป็นพี่น้องกัน การมองคนในแง่ดีมีศรัทธาต่อมนุษย์ด้วยกัน ร่วมมือและพึ่งพาอาศัยกันในสังคม เชื่อในหลักเสรีภาพที่ว่ามนุษย์ทุกคนมีเสรีภาพที่จะแสดงความคิดเห็น ให้ความสำคัญแก่การเชื่อมั่นในหลักเกณฑ์ และวิหาคเหตุผลแบบวิทยาศาสตร์ และความเชื่อในหลักความเสมอภาค คือ เชื่อว่ามนุษย์ทุกคนมีความเท่าเทียมกัน โดยพื้นฐานทางกฎหมายและการเมือง

2. ความเชื่อในระบบกลไก กติกา และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ของการปกครองระบอบประชาธิปไตยเสรีนิยม ในส่วนของวัฒนธรรมทางการเมืองแบบเผด็จการ จะมีลักษณะตรงกันข้าม วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยมีความสอดคล้องใกล้เคียงกับวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมมากที่สุด

ลักษณะการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่สำคัญของประชาชนในประเทศประชาธิปไตยแบ่งได้เป็น 4 รูปแบบ คือ การเข้ามามีส่วนร่วมในกลุ่มผลประโยชน์ การเข้ามามีส่วนร่วมในพรรคการเมือง การเข้ามามีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง การเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล

ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย ถือว่ามีความสำคัญและมีความเกี่ยวข้องกับการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ทางการเมืองเป็นอย่างยิ่งเพราะ

ถ้าหากประชาชนมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยดีมากเท่าใด ก็จะทำให้การเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองมีมากยิ่งขึ้นเท่านั้น การเมืองไทยกับประชาธิปไตย (กนก วงษ์ตระหง่าน, 2538) ซึ่งการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนก็คือ พฤติกรรมทางการเมืองของสมาชิกในสังคมการเมืองซึ่งจะมีบทบาทมากหรือน้อยจึงขึ้นอยู่กับ “วัฒนธรรมทางการเมือง”(Political Culture) ของคนในสังคมประเทศนั้นด้วย เนื่องจากวัฒนธรรมการเมืองมีบทบาทสำคัญต่อระบบการเมืองประชาธิปไตยนั้นมิอะไรบ้าง

ดังนั้น การปกครองในระบบประชาธิปไตย คือ การปกครองที่มีอำนาจธิปไตยสูงสุด ประกอบด้วย อำนาจสถานิติบัญญัติ บริหาร และตุลาการ ซึ่งเป็นอำนาจของปวงชนดังนั้น ประชาธิปไตย จึงมีความเกี่ยวข้องกับประชาชนในด้านการจัดระเบียบการจัดการปกครองประเทศและวิถีชีวิตในการดำรงอยู่ร่วมกันอย่างยอมรับสิทธิ เสรีภาพ ความสำคัญ และประโยชน์และใช้อำนาจทางการเมืองแทน ซึ่งหมายถึงความสามารถที่จะกำหนดและบังคับใช้สิทธิและหน้าที่ได้อย่างถูกต้อง ชอบธรรม ตามอุดมการณ์ประชาธิปไตย (จรรยา สุภาพ, 2530)

ลักษณะวัฒนธรรมทางการเมืองระบบประชาธิปไตยตามที่ได้กล่าวมาแล้ว จะส่งเสริมให้การพัฒนาองค์ประกอบของการพัฒนาทางการเมืองมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้นวัฒนธรรมทางการเมืองกับการพัฒนาทางการเมืองจึงมีส่วนเสริมสร้างซึ่งกันและกัน จนไม่อาจแยกออกจากกันได้ การพัฒนาทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยจะสำเร็จได้ เมื่อมีการเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองระบบประชาธิปไตยในหมู่ประชาชน ถ้าประชาชนยังคงมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบอำนาจนิยมหรือเผด็จการ ก็ไม่อาจพัฒนาการเมืองให้เป็นประชาธิปไตยได้ (สมบัติ ชำรงชัญญ์, 2537)

แต่อย่างไรก็ตาม วัฒนธรรมทางการเมืองของไทย ไม่สนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เพราะประชาชนโดยทั่วไปยังมีความเชื่อว่าการเมืองหรือการบริหารประเทศเป็นเรื่องของคนกลุ่มน้อยบางกลุ่มเท่านั้น ประการหนึ่งคนไทยยังเห็นว่าการเมืองเป็นเรื่องของผลประโยชน์อย่างชัดเจนจนเกินไป ความรู้สึกเช่นนี้ทำให้ประชาชนขาดความศรัทธาหรือความกระตือรือร้นที่จะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง แต่เข้ามาเมื่อมีวัตถุประสงค์อย่างอื่นไม่ใช่เป็นเรื่องของสำนักทางการเมืองที่ไม่สนับสนุนการมีส่วนร่วมทางการเมือง คือ การยอมรับในอำนาจนิยมของความเป็นข้าราชการซึ่งประชาชนโดยทั่วไปมองว่าข้าราชการเป็นชนชั้นผู้นำ เมื่อข้าราชการแนะนำหรือชักจูงในทางใดประชาชนจึงมักปฏิบัติตามโดยไม่ได้แย้ง ซึ่งการปฏิบัติดังกล่าวไม่สอดคล้องกับหลักการของการปกครองระบอบประชาธิปไตย (ชัยอนันต์ สมุทวณิช, 2545)

การเสริมสร้างให้ประชาชนมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ข้าราชการในแต่ละท้องถิ่นต้องเป็นผู้ที่มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยด้วย โดยจะต้องเริ่มต้นให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสำคัญของระบอบประชาธิปไตย การให้ข้อมูลข่าวสารที่เพียงพอ การให้

การศึกษา และสร้างความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมที่จะทำให้เกิดจิตสำนึกทางการเมืองซึ่งจะพัฒนาไปสู่ ความรู้สึกศรัทธาเชื่อมั่นในระบอบประชาธิปไตย และประเมินค่าด้วยการตัดสินใจยอมรับการปกครอง ระบอบประชาธิปไตย เป็นอุดมการณ์ทางการเมืองของตน ซึ่งความรู้และสิ่งศรัทธาเหล่านี้จะนำไปสู่ การเผยแพร่และถ่ายทอดให้นิยมยึดถือปฏิบัติร่วมกัน จนเป็นแบบแผนพฤติกรรมทางการเมืองในที่สุด

(ทินพันธุ์ นาคะตะ, 2546) ได้สรุป ถึงลักษณะของวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ไว้ 8 ประการ ดังนี้

1. มีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย ประชาชนในสังคมนั้น จะต้องมึจิตใจสนับสนุนหลักการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มี หลักการที่ถือว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน เพราะยึดมั่นในความสำคัญความเสมอภาค และ เสรีภาพของบุคคล มีวิธีการให้ประชาชนได้ใช้อำนาจดังกล่าว โดยมีข้อกำหนดต่าง ๆ ให้ให้เกิดการใช้ อำนาจนั้น เช่น รัฐธรรมนูญ การเลือกตั้ง รวมทั้งมีวัตถุประสงค์ในการปกครองเพื่อผลประโยชน์ของ ประชาชน

2. ยึดมั่นและเชื่อถือในหลักความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล ทั้งผู้นำและประชาชนจะต้องยึด มั่นในความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล จะต้องมีความเชื่อมั่นในความเสมอภาคของบุคคลรวมทั้งรู้จัก เคารพสิทธิเสรีภาพของผู้อื่นในการพูดในการแสดงความคิดเห็น และในการแสดงออกแม้ว่าสิ่งนั้นจะ ขัดแย้งหรือคัดค้านกับความคิดเห็นหรือรสนิยมของตนก็ตาม คนที่มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย จะต้อง ยอมรับหรือมีความอดกลั้นในเรื่องความแตกต่างในการประพฤติปฏิบัติของผู้อื่นตราบดีที่บุคคลผู้นั้น ไม่ละเมิดศีลธรรมหรือสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น ทั้งนี้ เพราะคนเราย่อมมีผลประโยชน์ ความเชื่อ และ เหตุผลต่าง ๆ กัน

3. เคารพในกติกาของการปกครองระบอบประชาธิปไตย คือ หลักการตัดสินใจด้วยเสียงข้างมาก ด้วยกับเสียงข้างมาก จะถือว่าเป็นฝ่ายตรงกันข้ามหรือจะจัดออกนอกสังคมไม่ได้ เช่น จะห้ามการ วิพากษ์วิจารณ์ของฝ่ายนั้นไม่ได้ ยิ่งกว่านั้นกติกาของการปกครองแบบนี้ยังรวมถึงการปฏิบัติต่อกัน อย่างยุติธรรม การยึดถือระเบียบวิธีการตามกฎหมาย และการเคารพสิทธิของบุคคลที่จะได้รับการ พิจารณาคดีโดยยุติธรรมอีกด้วย

4. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและการปกครอง โดยติดตามข่าวสารของบ้านเมือง พுகุญถึงปัญหาของบ้านเมืองกับผู้อื่นในทางสร้างสรรค์ และพยายามมีส่วนร่วมในการตัดสินใจหรือใน การกำหนดนโยบายของทางราชการ เช่น การออกเสียงเลือกตั้ง เป็นต้น

5. มีความสำนึกในหน้าที่พลเมืองของตน และมีความเชื่อมั่นในตนเอง กล่าวคือต้องเชื่อมั่นว่า ตนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หรือการกำหนดนโยบายของรัฐบาลการใช้สิทธิออกเสียง เลือกตั้ง เนื่องจากการปฏิบัติเช่นนี้เป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม

6. มองโลกในแง่ดี สิ่งนี้นับว่ามีความจำเป็นต่อความสำเร็จของการปกครองแบบประชาธิปไตย อยู่ไม่น้อย เพราะตามธรรมชาติการเมืองเป็นเรื่องของความร่วมมือร่วมใจกัน แม้จะมีความขัดแย้งกันอยู่ด้วยก็ตาม ความสำเร็จในการดำเนินงานของสถาบันทางการเมืองต่าง ๆ ส่วนหนึ่งย่อมต้องอาศัยการมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องมีความเชื่อมั่นว่าการปกครองแบบประชาธิปไตย จะช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ของสังคมได้ดีกว่าการปกครองแบบอื่นทั้งฝ่ายผู้นำและฝ่ายประชาชน จะต้องมีความเชื่อว่า คนเราจะปกครองตัวเองได้ การมองโลกในแง่ดีย่อมช่วยให้มนุษย์มีความหวังได้ว่า เรามีความสามารถที่จะเอาชนะสิ่งแวดล้อมและฟันฝ่าอุปสรรคทั้งหลายไปได้ด้วยระบอบประชาธิปไตย ซึ่งมักจะเป็นไปอย่างเชื่องช้า แต่มีความมั่นใจได้

7. วิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลและเป็นไปได้ในทางสร้างสรรค์ โดยเฉพาะต่อการใช้อำนาจหน้าที่และการปฏิบัติของทางราชการ เพราะถ้าปล่อยให้ฝ่ายหลังนี้ทำอะไรก็ได้โดยไม่มีการคัดค้าน การควบคุม การตรวจสอบ หรือการเหนี่ยวรั้ง แล้ว อาจทำให้ฝ่ายหลังนั้นหลงอำนาจปฏิบัติตามอำเภอใจ และเกิดการผิดพลาดขึ้นได้โดยง่าย ในประเทศเผด็จการคนส่วนมากมักจะมอบความไว้วางใจให้แก่ผู้มีอำนาจโดยสิ้นเชิง และปราศจากการโต้แย้งหรือการวิพากษ์วิจารณ์ใด ๆ

8. ไม่มีจิตใจเป็นเผด็จการ เพราะหากคนส่วนใหญ่ในสังคมมีจิตใจเป็นเผด็จการก็ยากที่การปกครองระบอบประชาธิปไตยในประเทศนั้นจะประสบความสำเร็จได้ เพราะผู้มีจิตใจเป็นเผด็จการจะมอบความรับผิดชอบทุกอย่างไว้ที่ผู้นำ ชอบการใช้อำนาจเด็ดขาด อ่อนน้อมยอมจำนนต่อผู้ที่นิยมอำนาจ ระบบเจ้าขุนมูลนาย ไม่ยอมรับความเสมอภาคของบุคคล ไม่ยอมรับความแตกต่างของผู้อื่นในการใช้สิทธิเสรีภาพของเขา และยึดมั่นในค่านิยมแบบดั้งเดิม รวมทั้งการมีความคิดอ่านที่ตรงกันข้ามกับจิตใจแบบประชาธิปไตยที่กล่าวมาแล้ว

อาจสรุปได้ว่า การมีจิตใจแบบประชาธิปไตยนั้นควรจะต้องมีลักษณะดังนี้ คือสนับสนุนหลักการปกครองแบบประชาธิปไตย มีความเชื่อมั่นในหลักประชาธิปไตยเคารพในศักดิ์ศรีความเสมอภาคและเสรีภาพของบุคคล ยึดถือกติกาของการปกครองแบบนั้น สนใจในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง สำนึกในหน้าที่พลเมือง มองสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ในแง่ดี รู้จักการวิจารณ์และไม่มีการมีจิตแบบอำนาจนิยม ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้ลักษณะวัฒนธรรม 8 ประการดังกล่าวมาข้างต้น เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย เนื่องจากแนวคิดของ (ทินพันธุ์ นาคะตะ, 2546) มีความครอบคลุมและสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับงานวิจัยวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนนาภิเษกได้เป็นอย่างดี

3. แนวคิดเรื่องการอบรมกล่อมเกลาทางการเมืองและการเรียนรู้ทางการเมือง (Political Socialization)

การอบรมกล่อมเกลาทางการเมือง หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดทัศนคติทางการเมืองและแนวทางปฏิบัติกิจกรรมทางการเมืองที่สอดคล้องกับค่านิยมและวัฒนธรรมทางการเมืองของสังคมในขณะนั้นให้กับประชาชนทั่วไป

ลักษณะสำคัญของการอบรมกล่อมเกลาทางการเมือง คือ

1. การอบรมกล่อมเกลาทางการเมืองเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตของบุคคลแต่ละคน หมายถึง เมื่อบุคคลเติบโตขึ้นมีประสบการณ์ชีวิตที่หลากหลายยิ่งขึ้นก็ย่อมมีการปรับเปลี่ยนทัศนคติดั้งเดิมให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของชีวิตที่เปลี่ยนไป

2. การอบรมกล่อมเกลาและการเรียนรู้ทางการเมืองอาจเกิดขึ้นได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม เมื่อบุคคลได้มีการสัมผัสโดยตรงกับข่าวสาร ค่านิยม และความเชื่อเกี่ยวกับทางการเมืองโดยตรงหรือโดยอ้อมผ่านสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา

เดวิด อีสตัน (David Easton) ได้ให้ความหมายว่า การอบรมกล่อมเกลาทางการเมือง ได้แก่ กระบวนการที่ระบบการเมืองส่งผ่านความโน้มเอียงทางการเมือง (Political Orientation) ซึ่งประกอบด้วย ทัศนคติ ความรู้ ค่านิยม บรรทัดฐานจากอีกรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง ซึ่งเป็นแบบแผนของความโน้มเอียงทางการเมืองที่มีผลต่อการคงอยู่ของระบบการเมือง

การอบรมกล่อมเกลาทางการเมือง ได้มีนักวิชาการสรุปแนวคิดไว้ 3 แนว คือ

1. การกล่อมเกลาทางการเมือง เป็นการสืบทอดวัฒนธรรมระหว่างคนรุ่นหนึ่งกับคนอีกรุ่น (Socialization as Enculturation) เช่น จากรุ่นพ่อแม่ไปยังรุ่นลูก ซึ่งแนวความคิดนี้ แสดงให้เห็นถึงความคิดเชิงอนุรักษ์สังคม มองเห็นการอบรมกล่อมเกลาทางการเมืองในรูปแบบที่เป็นกระบวนการซึ่งทำให้สังคมดำรงอยู่ตามแบบฉบับดั้งเดิม เป็นแนวความคิดที่มีพื้นฐานทางมานุษยวิทยา

2. การกล่อมเกลาทางการเมือง เป็นกระบวนการควบคุมอารมณ์ของบุคคลที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ตามทฤษฎีทางจิตวิเคราะห์ (Psycho-Analysis) แนวความคิดนี้มองว่า บุคคลใช้การมีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อตอบสนองความต้องการทางจิต หรือความตึงเครียดส่วนบุคคลของเขาอย่างไร นักจิตวิเคราะห์มีแนวโน้มที่มองว่าบุคลิกภาพเป็นตัวกำหนดว่าบุคคลจะมีบทบาท และการแสดงออกทางการเมืองอย่างไร

3. การอบรมกล่อมเกลาทางการเมืองเป็นการเตรียมบุคคลเข้ารับบทบาทต่างๆ ในสังคม (Role Training) คือ เป็นกระบวนการของสังคมในอันที่จะทำให้ปัจเจกบุคคลประพฤติปฏิบัติตาม (Conform to) ปทัสถาน (Norms) ของสังคม โดยแนวทางนี้ มองว่าบุคลิกภาพของบุคคลและโครงสร้าง

ของสังคมเป็นระบบที่แยกต่างหากออกจากกัน กระบวนการกล่อมเกลาทางการเมืองเป็นตัวเชื่อมให้ระบบทั้งสองไปด้วยกันได้โดยบุคคลจะต้องไม่ได้รับความกดดันจากระบบสังคมมากเกินไป และสังคมก็จะไม่ได้รับความกระทบกระเทือนจนเกินไปจากความต้องการส่วนบุคคล

การกล่อมเกลาทางการเมืองในวัยผู้ใหญ่ มีปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการกล่อมเกลาทางการเมือง แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

1. จำพวกในสังคม (Social Grouping) คือ คนที่เป็นชนชั้น (Class) เดียวกัน ระดับรายได้ เดียวกัน ระดับการศึกษาเดียวกัน อาชีพเดียวกัน
2. กลุ่มทฤษฎีภูมิที่ตั้งกัก คือ กลุ่มที่มีโครงสร้างและกระบวนการที่แน่นชัด มีผลต่อพฤติกรรม การเมือง และมีอิทธิพลในการกล่อมเกลาทางการเมือง แบ่งเป็น 3 ประเภท ตามบทบาทในการกล่อมเกลาทางการเมือง คือ
 - 2.1 กลุ่มที่ตั้งขึ้นด้วยวัตถุประสงค์ทางการเมืองโดยเฉพาะ เช่น พรรคการเมืองซึ่งตั้งขึ้นเพื่อปลุกฝังค่านิยมทางการเมืองเพื่อระดมกำลังผู้การกระทำทางการเมือง
 - 2.2 กลุ่มที่ตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ที่ไม่ใช่ทางการเมือง แต่มีการให้การศึกษาทางการเมือง เช่น กลุ่มศาสนา
 - 2.3 กลุ่มที่ไม่ได้ตั้งขึ้นด้วยวัตถุประสงค์ทางการเมือง และไม่ทำการอบรมกล่อมเกลาทางการเมืองอย่างเป็นทางการ หากแต่บางครั้งทำโดยไม่รู้ตัว เช่น สมาคมกีฬา
3. ประสบการณ์ทางการเมือง การได้สัมผัสกับการเมืองโดยตรงย่อมมีผลต่อการสร้างทัศนคติ และค่านิยมทางการเมือง เป็นโอกาสที่บุคคลจะได้ทดสอบบทเรียนที่ได้เรียนรู้มาโดยทางอ้อมผ่านตัวแทนต่างๆ กับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น
4. สื่อมวลชน (Mass Media) ได้เข้ามามีบทบาทในการกล่อมเกลาทางการเมืองมากขึ้น ตามลำดับ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นตัวการที่ทำให้การสื่อสารที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ และปรากฏการณ์ทางการเมือง ไม่ว่าจะเป็นจากรัฐบาลถึงประชาชนหรือจากคนกลุ่มหนึ่งถึงคนอีกกลุ่มหนึ่ง ในการศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองและการกล่อมเกลาเรียนรู้ทางการเมือง ซึ่งจะนำไปสู่การก่อรูปของตัวตนทางการเมือง ถ้าจะครบถ้วนต้องมีการยกตัวอย่างในขั้นตอนตั้งแต่การกล่อมเกลาเรียนรู้ทางการเมืองที่นำไปสู่วัฒนธรรมทางสังคมและวัฒนธรรมทางการเมือง แต่ในความเป็นจริงคงกระทำได้ยาก เพราะคงจะหาตัวอย่างของพฤติกรรมทางการเมืองมาอธิบายได้ไม่สะดวกทางออกคือ จะต้องใช้วิธีที่แสดงถึงความตั้งใจว่าจะมีพฤติกรรมเช่นไร เช่น จะไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งหรือประท้วง นโยบายที่ทำให้ประชาชนเดือดร้อน โดยอนุโลมเอาว่าเป็นส่วนสำคัญที่จะแสดงถึงพฤติกรรมในทางการเมืองผ่านสถานการณ์ทางการเมืองที่สมมติขึ้นมา

4.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยเป็นแนวคิดที่น่าสนใจในทางรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ที่ผ่านมามีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมทางการเมือง ความรู้ความเข้าใจ ทศนคติและมีจุดที่เชื่อมโยงกับการศึกษาวิจัยดังนี้

ประภาส สุทธิอาการ (2531) ได้ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชน อำเภอป่าดิว จังหวัดยโสธรเพื่อศึกษาว่า ประชาชนดังกล่าวมีระดับของวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยมากน้อยเพียงใด และศึกษาถึงปัจจัยที่มีส่วนสัมพันธ์กับการมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนพบว่า ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบประชาธิปไตย มีผลทำให้วัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน ดังนั้น ระดับการศึกษาของประชาชนและลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัวจึงเป็นตัวแปรสัมพันธ์กับวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชน

จากผลการศึกษาของประภาส สุทธิอาการ เป็นการศึกษาเป็นการศึกษาวัฒนธรรมทางการเมือง และพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองที่แตกต่างกัน คือระดับการศึกษาของประชาชน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างของผู้วิจัยมีระดับการศึกษาตามสาขาที่เรียนมีลักษณะที่แตกต่างกันจึงสามารถใช้งานวิจัยชิ้นนี้เป็นข้อมูลในการอธิบายลักษณะของวัฒนธรรมทางการเมืองของแต่ละกลุ่มบุคคล

พลศักดิ์ กรศิริ (2519) ได้วิจัยวัฒนธรรมทางการเมืองของครูในกรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ. เพื่อศึกษาครูไทยส่วนใหญ่ที่มีทัศนคติทางการเมืองที่สอดคล้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยหรือไม่ โดยใช้การเก็บข้อมูลจากเอกสารต่างๆ และการเก็บข้อมูลภาคสนามจากครู คนในโรงเรียนระดับมัธยมแห่ง และโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมแห่งในเขตกรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่า ครูไทยส่วนใหญ่มีวัฒนธรรมทางการเมืองระบอบประชาธิปไตย และแบบเผด็จการใกล้เคียงกัน และยังคงพบว่า ระดับของการศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการมีวัฒนธรรมทางการเมืองทั้งระบอบประชาธิปไตยและแบบเผด็จการ แต่ไม่สำคัญมากนัก รวมทั้งเพศก็เป็นปัจจัยสำคัญต่อการมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบเผด็จการ

พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว (2526) ได้ศึกษาความรู้ข่าวสารการเมืองของคนไทย เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยต่างๆ ได้แก่ ที่อยู่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนที่มีผลต่อความสนใจในข่าวสารทางการเมืองจากช่องทางการสื่อสารต่างๆ พบว่า ระดับการศึกษาและรายได้มีอิทธิพลต่อความสนใจข่าวสารทางการเมือง โดยผู้ที่ให้การศึกษาในระดับสูงมีแนวโน้มที่จะมีความสนใจต่อข่าวสารทางการเมือง จาก วิทยู โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และการสนทนาในประเด็นทางการเมืองสูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาค่ำ และยังคงศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในกรุงเทพฯ และภาคเหนือมีความสนใจข่าวสารทางการเมืองค่อนข้างสูงกว่าภาคอื่นๆ นอกจากนี้ ยังพบอีกว่า ผู้ชายมีความสนใจข่าวสารทางการเมืองมากกว่าผู้หญิง

อภิวัฒน์ พลสยาม (2529) ได้วิจัยวัฒนธรรมทางการเมืองของข้าราชการระดับอำเภอ ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการระดับอำเภอมีวัฒนธรรมทางการเมืองระบอบประชาธิปไตยในระดับปานกลาง มีความไว้วางใจเพื่อนมนุษย์และมองโลกในแง่ดีในระดับปานกลาง มีความเชื่อมั่นในศักดิ์ศรีและความเสมอภาคในระดับปานกลาง มีความสำนึกในหน้าที่พลเมืองและความเชื่อมั่นในตนเองในระดับสูง ยอมรับการแสดงความคิดเห็น การแสดงออก และการวิพากษ์วิจารณ์ในระดับปานกลาง และปฏิเสธการนิยามอำนาจเด็ดขาด การมอบความรับผิดชอบให้ผู้สำเร็จ การอ่อนน้อมยอมตนต่อผู้มีอำนาจ การยอมรับการแสดงความคิดเห็น การแสดงออก และการวิพากษ์วิจารณ์ในระดับปานกลาง และปฏิเสธการนิยามอำนาจเด็ดขาด การมอบความรับผิดชอบให้ผู้สำเร็จ การอ่อนน้อมยอมตนต่อผู้มีอำนาจ การยอมรับนับถือระบบอาวุโสและการยึดมั่นในค่านิยมแบบเดิมในระดับปานกลาง และเมื่อแยกศึกษาเปรียบเทียบตามลักษณะของอาชีพพบว่า ข้าราชการครูมีวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอยู่ในระดับสูงสุด รองลงมาคือข้าราชการพลเรือน ส่วนข้าราชการตำรวจนั้นพบว่า มีวัฒนธรรมทางการเมืองระบอบประชาธิปไตยระดับสูงต่ำที่สุด

สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2538) ได้ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองของชนชั้นกลางในสังคมไทย พบว่า ชนชั้นกลางในสังคมไทย เป็นเพศชายในกลุ่มอายุระหว่าง 35-45 ปี ที่มีประสบการณ์ทำงานประมาณ 16-20 ปี และทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานครและเขตปริมณฑล จะมีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองระบอบประชาธิปไตยในระดับสูง และชนชั้นกลางที่เคยศึกษาวิชาาระบบสังคมและการเมืองไทย และเคยมีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเมืองเป็นระยะเวลานานจะมีระดับความรู้ความเข้าใจ และระดับวัฒนธรรมทางการเมืองระบอบประชาธิปไตยสูง แต่ชนชั้นกลางที่สังกัดกระทรวงกลาโหมและกระทรวงมหาดไทย มีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองระบอบประชาธิปไตยต่ำ

ปัญญา ใช้อึ้ง (2538) ได้ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองของข้าราชการรัฐสภา พบว่า

4. ข้าราชการรัฐสภามีวัฒนธรรมทางการเมืองโน้มเอียงไปในทางประชาธิปไตยสูงมีวัฒนธรรม

ทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ด้านการมีความสำนึกในหน้าที่พลเมืองและเชื่อมั่นในตนเองสูงเป็นอันดับหนึ่ง และมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ด้านการมองโลกในแง่ดี มีความไว้วางใจเพื่อนมนุษย์ เป็นอันดับสุดท้าย

2. คุณสมบัติทางสังคมของข้าราชการรัฐสภาในด้าน เพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่งตามสายงาน อายุราชการ การเป็นสมาชิก ชมรม สมาคม หรือมูลนิธิทางสังคม การเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง และการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการที่แตกต่างกัน เป็นผลให้ข้าราชการรัฐสภา มีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อหลักการปกครองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน

5. คุณสมบัติทางสังคมของข้าราชการรัฐสภา ในด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการที่แตกต่างกันเป็นผลให้ข้าราชการรัฐสภา ให้ความสำคัญของศักดิ์ศรี และความเสมอภาคของบุคคลแตกต่างกัน

6. คุณสมบัติทางสังคมของข้าราชการรัฐสภาในด้าน เพศ อายุ ระดับ การศึกษาคำแหน่งตามสายงาน อายุราชการ การเป็นสมาชิกชมรม สมาคม หรือมูลนิธิทางสังคม และการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการที่แตกต่างกัน เป็นผลให้ข้าราชการรัฐสภาเคารพในกติกาของการปกครองระบอบประชาธิปไตยแตกต่างกัน

7. คุณสมบัติทางสังคมของข้าราชการรัฐสภาในด้าน เพศ และการเป็นสมาชิกชมรมสมาคม หรือมูลนิธิทางสังคมที่แตกต่างกัน เป็นผลให้ข้าราชการรัฐสภา มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและการปกครองแตกต่างกัน

8. คุณสมบัติทางสังคมของข้าราชการรัฐสภาในด้าน อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งตามสายงาน อายุราชการ การเป็นสมาชิกชมรม สมาคม หรือมูลนิธิทางสังคม และการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการที่แตกต่างกัน เป็นผลให้ข้าราชการรัฐสภามีความสำนึกในหน้าที่พลเมือง และเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกัน

9. คุณสมบัติทางสังคมของข้าราชการรัฐสภาในด้าน เพศ ระดับการศึกษา การเป็นสมาชิกชมรม สมาคม หรือมูลนิธิทางสังคม และการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการที่แตกต่างกันเป็นผลให้ข้าราชการรัฐสภามีการมองโลกในแง่ดี มีความไว้วางใจเพื่อนมนุษย์แตกต่างกัน

10. คุณสมบัติทางสังคมของข้าราชการรัฐสภาในด้าน เพศ อายุ ระดับ การศึกษาคำแหน่งตามสายงาน อายุราชการ และการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการที่แตกต่างกัน เป็นผลให้ข้าราชการรัฐสภามีการวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล และเป็นไปในทางสร้างสรรค์แตกต่างกัน

11. คุณสมบัติทางสังคมของข้าราชการรัฐสภาในด้าน เพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่งตามสายงาน อายุราชการ การเป็นสมาชิกชมรม สมาคม หรือมูลนิธิทางสังคม และการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการที่แตกต่างกัน เป็นผลให้ข้าราชการรัฐสภาเป็นผู้ที่ไม่มีจิตใจเป็นเผด็จการแตกต่างกัน

สุรสิทธิ์ อุตบุรี (2541) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง วัฒนธรรมทางการเมืองของชนชั้นกลางในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายที่มีอายุตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไปและมีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีรายได้สูงกว่า 15,000.- บาทต่อเดือน ให้ความสนใจทางการเมือง โดยติดตามข่าวสารอยู่ตลอดเวลา และเห็นว่ารัฐธรรมนูญฉบับใหม่มีความเหมาะสมกับการปกครองของประเทศไทย จากการศึกษายังพบอีกว่า ในกลุ่มชนชั้นกลางจังหวัดเชียงราย มีความโน้มเอียงที่วัฒนธรรมทางการเมืองจะเป็นไปในรูปแบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม

อารีชา ลัทธิจิโรสกุล (2541) ได้ศึกษาเรื่อง วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักการเมืองท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดนครนายก ผลการศึกษาพบว่านักการเมืองท้องถิ่นมีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยสูงกว่าข้าราชการ แต่มีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักการเมืองท้องถิ่นรวมทั้งข้าราชการอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ ยังพบอีกว่า ข้อมูลที่ได้ในส่วนที่ จากนักการเมืองท้องถิ่น และข้าราชการ เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา การติดตามข่าวสาร ฯลฯ มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับระดับวัฒนธรรมทางการเมือง ระบอบประชาธิปไตยในด้านการมองโลกในแง่ดี และมีความไว้วางใจผู้อื่น

วิรัตน์ แคนดีแก้ว (2548) ได้ศึกษาเรื่อง วัฒนธรรมทางการเมืองระบอบประชาธิปไตยของข้าราชการใน อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ข้าราชการทั้งกลุ่มเป็นผู้ที่มีวัฒนธรรมทางการเมืองระบอบประชาธิปไตยและมุ่งสร้างสรรค์การปกครองเพื่อความสุขสงบของสังคมในสามประการคือ

ประการแรก ข้าราชการ ได้ให้ความหมายของการปกครองระบอบประชาธิปไตยใน 2 ลักษณะ คือ การปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นการปกครองที่ประชาชนมีส่วนร่วม และการปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นการปกครองที่ประชาชนมีสิทธิและหน้าที่

ประการที่สอง ข้าราชการส่วนใหญ่ต้องการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยให้เหตุผลว่าเป็นการปกครองที่ประชาชนเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดเพราะเป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน ข้าราชการส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า การปกครองในระบอบประชาธิปไตยยึดมั่นในความสำคัญ และศักดิ์ศรีของบุคคล โดยระบุว่า การปกครองในระบอบนี้ให้สิทธิและเสรีภาพแก่ประชาชนทุกคนในประเทศ ข้าราชการมีความเชื่อมั่นในความสามารถของบุคคลซึ่งเป็นผู้แทนของตนเอง ข้อมูลแสดงว่า ผู้ที่เข้ามาเป็นผู้แทนเป็นคนที่ประชาชนเลือกข้าราชการส่วนใหญ่เคารพในสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น ประชาชนทุกคนในประเทศไทยมีสิทธิและเสรีภาพเท่าเทียมกัน และมีความเชื่อมั่นในความเสมอภาคของมนุษย์ โดยระบุว่า การปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้น ประชาชนทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกัน มีส่วนร่วมกำหนดนโยบายของรัฐบาล ควบคุม กำกับ และตรวจสอบการทำงานของผู้บริหารประเทศและมีโอกาสเท่าเทียมกันในการกำหนดอนาคตของตนเอง ข้าราชการได้ใช้สิทธิในการเลือกตั้งและยอมรับผลการเลือกตั้งจากเสียงข้างมาก

ประการที่สาม ข้าราชการส่วนใหญ่ มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและการปกครองได้อาที ได้เป็นคณะกรรมการการเลือกตั้ง และการทำหน้าที่ของประชาชนคนไทย คือ การเลือกตั้ง โดยให้เหตุผลว่า ประชาชนคนไทยต้องออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกครั้ง ข้าราชการส่วนใหญ่มองโลกในแง่ดี และมีความไว้วางใจผู้อื่น ทุกคนที่สมัครเข้าไปทำงานให้กับประชาชนเป็นคนดีทุกคน ข้าราชการเชื่อมั่นในตัวเจ้าหน้าที่และสถาบันของทางราชการ โดยระบุว่า เจ้าหน้าที่วางตัวเป็นกลางทางการเมือง

ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ข้าราชการรัฐกิจวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมืองอย่างมีเหตุผล และวิจารณ์ในทางสร้างสรรค์อยู่ในระดับดี โดยระบุเหตุผลว่า การประชุมผู้นำเป็นการเปิดโอกาสให้ข้าราชการได้วิพากษ์วิจารณ์การเมือง และเสนอแนวทางต่างๆ เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง และเป็นสิ่งที่ควรทำอย่างต่อเนื่อง โดยสรุปผลการศึกษานี้ สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของข้าราชการอำเภออย่างตลาด และวัฒนธรรมทางการเมืองของการมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้นต่อไป

ปริญญา จรุงโรจน์ (2538) ได้ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองของคณะกรรมการสภาตำบล ในเขตอำเภอเสนาให้ จังหวัดสระบุรี เพื่อศึกษาระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยและเพื่อทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของคณะกรรมการตำบล โดยศึกษาอิทธิพลของปัจจัยทางสังคมบางประการ ได้แก่ อายุ ประเภทของคณะกรรมการสภาตำบล ระยะเวลาดำรงตำแหน่ง การเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคมและการรับข่าวสารทางการเมือง ผลการศึกษาพบว่า คณะกรรมการสภาตำบลส่วนใหญ่มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในระดับปานกลาง ตัวแปรต่างๆอื่น ได้แก่ อายุ ประเภทของคณะกรรมการสภาตำบล การเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม และการรับข่าวสารทางการเมืองที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ส่วนระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งมีผลต่อระดับวัฒนธรรมทางการเมือง

พุดพิงษ์ ไชยพรพัฒนา (2545) ได้ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของข้าราชการทหารกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าข้าราชการกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยมากและกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยน้อยมีจำนวนเท่าๆกัน และพบว่าปัจจัยด้านอายุและการได้รับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนไม่มีผลทำให้วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน แต่ปัจจัยด้าน เพศ ระดับการศึกษา เหล่า ชั้นยศ และความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครอง มีผลทำให้วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของข้าราชการแตกต่างกัน

กานต์ ตระกูลสม (2545) ได้ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนายทหารสังกัดกรมราชองครักษ์ พบว่านายทหารสังกัดกรมราชองครักษ์ส่วนใหญ่มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในระดับสูง ปัจจัยที่มีผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ได้แก่ ระดับชั้นยศ ระดับการศึกษา การรับข่าวสารทางการเมือง ความเข้าใจเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ส่วน เพศ สถานภาพสมรส อายุ อายุราชการ และรายได้ ไม่มีผลต่อการมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนายทหารสังกัดกรมราชองครักษ์

ผู้วิจัยพบว่างานวิจัยของแต่ละบุคคลมีเข้มงวดและคำตอบในงานวิจัยที่น่าสนใจในหลายมิติ เช่น งานวิจัยของ สุรสิทธิ์ อุตบุรี ที่ทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีรายได้สูงกว่า 15,000 บาทต่อเดือน มีความสนใจทางการเมืองมากกว่ากลุ่มตัวอย่างอื่นๆ งานวิจัยของ พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว พบว่า ระดับการศึกษาและรายได้มีผลต่อความสนใจทางการเมือง ผู้มีการศึกษาสูง จะมีแนวโน้มความสนใจต่อข่าวสารทางการเมืองมากกว่าผู้มีการศึกษาต่ำ ซึ่งจะเห็นได้ว่าตัวแปรต้นที่มีความสำคัญในการศึกษาได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา เป็นต้น ผู้วิจัยได้ความรู้ในงานวิจัยเหล่านั้นเพื่อทำกรอบความแนวคิดงานวิจัย เพื่อให้เป็นงานวิจัยฉบับนี้อยู่บนพื้นฐานของความถูกต้อง และเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลต่อองค์กรดังกล่าวต่อไป

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยมุ่งที่จะหาคำตอบของการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยจากแบบสอบถาม โดยแยกตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ซึ่งจะนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดประชากร ได้แก่ บุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ประกอบด้วย ข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลูกจ้างชั่วคราว ลูกจ้างเหมาบริการ รวมทั้งสิ้น จำนวน 92 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเชิงปริมาณ แบบเจาะจง (purposive sampling) ได้แก่ บุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก จำนวน 92 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจาก แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส เงินเดือน ระดับการศึกษา ประเภทตำแหน่ง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย จำนวน 31 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิด โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เห็นด้วยปานกลาง ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (บุญชม ศรีสะอาด , 2545)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆเกี่ยวกับวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตย

ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเลือกตอบ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเลือกตอบ และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งผู้วิจัยประยุกต์ใช้ตามแนวคิดของลิคเคิร์ต (Likert Scale) เพื่อวัดระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ในส่วนของมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีเกณฑ์เลือกตอบดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5
เห็นด้วย	ให้คะแนน	4
เห็นด้วยปานกลาง	ให้คะแนน	3
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเลือกตอบ

2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร นิตยสาร นิตยสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งระเบียบวิธีวิจัย เพื่อหาแนวทางในการกำหนดรูปแบบและข้อคำถาม สร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยจากการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำปัจจัยที่มีผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย มากำหนดเป็นตัวแปรต้น (Independent Variable) และวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตย มากำหนดเป็นตัวแปรตาม (Dependent Variable) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างทำการประเมินค่าตามความคิดเห็น

2. กำหนดองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของข้อคำถามโดยการสังเคราะห์ทฤษฎีต่างๆ ออกมาเป็นข้อคำถาม

2.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หลังจากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้สูตร

$$IOC = \sum R/N$$

เมื่อ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item congruency)

R หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยที่ ค่า +1 หมายความว่า ข้อคำถามสามารถนำไปวัดได้อย่างแน่นอน ,ค่า 0 หมายความว่า ไม่แน่ใจว่าจะวัดได้ และ ค่า -1 หมายความว่า ข้อคำถามที่ไม่สามารถนำไปวัดได้อย่างแน่นอน

N หมายถึง จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

โดยเลือกข้อที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ส่วนข้อใดมีค่าน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนั้น ข้อคำถามทุกข้อจึงผ่านความเห็นชอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 3 ท่าน ที่ได้ตรวจสอบและเห็นว่ามี ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ครอบคลุมในแต่ละด้านและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้ว

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาจำนวน 30 ชุด หลังจากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ด้วยวิธีการของ Cronbach ทั้งนี้ทำการวิเคราะห์แบบสอบถามด้วยโปรแกรม Statistical package for the social sciences (SPSS) โดยพบว่าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ที่ได้จากข้อคำถามในภาพรวมทั้งฉบับและแยกในรายด้านมีค่า 0.741 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำของระดับความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดรหัสหมายเลขแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบการเก็บแบบสอบถาม
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 92 ชุด
3. ตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของแบบสอบถามก่อนที่จะนำมาประมวลผลการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบแล้วมาลงรหัสเลข(Code) ตามเกณฑ์ของเครื่องมือแต่ละส่วน
2. นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้ว มาบันทึกลงใน โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ Statistical package for the social sciences (SPSS) for Window Version 16.0 เพื่อประมวลผลข้อมูลที่ได้จัดเก็บและคำนวณค่าทางสถิติแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามวิจัยและวัตถุประสงค์การวิจัยที่ตั้งไว้
3. ตรวจสอบการกรอกแบบสอบถามส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากร ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส เงินเดือน ระดับการศึกษา ประเภทตำแหน่ง จำนวน 6 ข้อ โดยความถี่ และร้อยละ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกแบบสอบถามได้ครบถ้วนทั้งหมด 92 คน
4. ตรวจสอบให้คะแนนการตอบแบบสอบถามส่วนที่ 2 ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ลักษณะแบบสอบถามใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งระดับการวัดเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เห็นด้วยปานกลาง ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การให้คะแนนพิจารณา โดยมีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	กำหนดให้	5 คะแนน
เห็นด้วย	กำหนดให้	4 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	กำหนดให้	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	กำหนดให้	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	กำหนดให้	1 คะแนน

ผู้วิจัยได้แปลผลแบ่งระดับคะแนนเป็นรายข้อ โดยพิจารณาการใช้เกณฑ์แบบอิงเกณฑ์ของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538) แบ่งระดับเป็น 3 ระดับ คือ

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนช่วงชั้น}} = \frac{5 - 1}{3} = 1.33$$

ได้เกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.68 – 5.00 คือ วัฒนธรรมประชาธิปไตยระดับสูง

คะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.34 – 3.67 คือ วัฒนธรรมประชาธิปไตยระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 1.00 – 2.33 คือ วัฒนธรรมประชาธิปไตยระดับต่ำ

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูล โดยใช้สถิติที่เกี่ยวข้องในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อพรรณนาข้อค้นพบจากการวิจัย และทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยแยกสถิติออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics)

1.1 ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าแจกแจงความถี่ (Frequencies) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) บรรยายข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส เงินเดือน ระดับการศึกษา ประเภทตำแหน่ง

2. สถิติอ้างอิง (Inferential Statistics)

2.1 ใช้สถิติ t-test ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากร ของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก

2.2 ใช้สถิติ F-test (One-way Analysis of Variance) ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเปรียบเทียบปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ที่มีผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheff's Method) สำหรับค่านัยสำคัญที่กำหนดไว้ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง วัฒนธรรมทางการเมืองของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ผู้วิจัยขอแนะนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากร

ตอนที่ 2 ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่สนับสนุนให้เกิดวัฒนธรรมทางการเมืองที่มีลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมือง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F distribution
Sig.	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากร

ในการวิจัยครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 92 ฉบับ และนำแบบสอบถามมาคัดเลือกฉบับที่มีความสมบูรณ์สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล จำนวน 92 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งเป็นจำนวนที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n = 92)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	28	30.4
หญิง	64	69.6
อายุ		
20 – 30 ปี	36	39.1
31 – 40 ปี	24	26.1
41 – 50 ปี	20	21.7
51 ปีขึ้นไป	12	13
สถานะ		
โสด	44	47.8
สมรส	45	48.9
หย่าร้าง	3	3.3
เงินเดือน		
5,000 – 10,000 บาท	23	25
10,001 – 15,000 บาท	29	31.5
15,001 – 20,000 บาท	21	22.8
20,001 – 25,000 บาท	7	7.6
25,001 – 30,000 บาท	1	1.1
30,001 บาทขึ้นไป	11	12
การศึกษา		
มัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า	16	17.4
ต่ำกว่าปริญญาตรีหรืออนุปริญญา	19	20.7
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	30	32.6
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	27	29.3

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n = 92)	ร้อยละ
ตำแหน่ง		
กรรมการบริหาร	8	8.7
อาจารย์	32	34.8
บุคลากร	18	19.6
ฝ่ายสนับสนุนอื่นๆ	34	37

จากตาราง 1 พบว่า บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก มีข้อมูลส่วนบุคคลดังต่อไปนี้

- เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 69.6) รองลงมาคือ เพศชาย (ร้อยละ 30.4)
- ช่วงอายุ 20-30 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 39.1) รองลงมาคือช่วงอายุ 31-40ปี (ร้อยละ 39.1) ช่วงอายุ 41-50ปี (ร้อยละ 21.7) และช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 13)
- สถานภาพการสมรสของบุคลากรส่วนใหญ่ สถานภาพสมรสมากที่สุด (ร้อยละ 48.9) รองลงมาคือสถานภาพโสด (ร้อยละ 47.8) และสถานภาพหย่าร้าง (ร้อยละ 3.3)
- ระดับเงินเดือนอยู่ในช่วงเงินเดือน 10,001-15,000 บาทมากที่สุด (ร้อยละ 31.5) รองลงมาคือ 5,000-10,000 บาท (ร้อยละ 25) 15,001-20,000 บาท (ร้อยละ 22.8) 20,001-25,000 บาท (ร้อยละ 7.6) 30,001 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 12) และ 25,001 – 30,000 บาท (ร้อยละ 1.1)
- ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในช่วงปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากที่สุด (ร้อยละ 32.6) รองลงมาคือช่วงปริญญาโทหรือสูงกว่า (ร้อยละ 29.3) ต่ำกว่าปริญญาตรีหรืออนุปริญญา (ร้อยละ 20.7) และมัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า (ร้อยละ 17.4)
- ประเภทตำแหน่งที่ได้รับ ส่วนใหญ่เป็นฝ่ายสนับสนุนมากที่สุด (ร้อยละ 37) รองลงมาคือ อาจารย์ (ร้อยละ 34.8) บุคลากร (ร้อยละ 19.6) และกรรมการบริหาร (ร้อยละ 8.7)

ตอนที่ 2 ข้อมูลวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของกลุ่มประชากร

ข้อมูลวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรประกอบด้วยทั้งหมด 8 ด้าน ในการนำเสนอซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสรุปและประเมินในแต่ละด้านเพื่อความเข้าใจดังนี้

ตาราง 2 ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยี การแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษกโดยรวม

วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1.ด้านการมีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย	3.21	0.58	ปานกลาง
2.ด้านการยึดมั่นและเชื่อถือในหลักความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล	3.29	0.52	ปานกลาง
3.ด้านการเคารพกติกาของการปกครองแบบประชาธิปไตย	3.31	0.51	ปานกลาง
4.ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและการปกครอง	3.43	0.53	ปานกลาง
5.ด้านการจิตสำนึกในหน้าที่พลเมืองของตนเองและมีความเชื่อมั่นในตนเอง	3.55	0.51	ปานกลาง
6.ด้านการมองโลกในแง่ดีมีความไว้วางใจเพื่อนมนุษย์	3.75	0.50	สูง
7.การรู้จักวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลและเป็นไปในทางสร้างสรรค์	3.03	0.65	ปานกลาง
8.ด้านการไม่มีจิตใจแบบเผด็จการ	3.32	0.49	ปานกลาง
โดยรวม	3.37	0.35	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่า บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษก มีวัฒนธรรมทางการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.37 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.35) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษก มีวัฒนธรรมทางการเมืองในระดับสูง จำนวน 1 ด้าน คือ 1) ด้านการมองโลกในแง่ดีมี

ความไว้วางใจเพื่อนมนุษย์ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.75 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.50) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 7 ด้าน คือ 1) ด้านการมีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย 2) ด้านการยึดมั่นและเชื่อถือในหลักความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล 3) ด้านการเคารพกติกาของการปกครองแบบประชาธิปไตย 4) ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและการปกครองด้านการมีสำนึกในหน้าที่พลเมืองของตนและมีความเชื่อมั่นในตนเอง 6) การรู้จักวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลและเป็นไปในทางสร้างสรรค์ 7) ด้านการไม่มีจิตใจแบบเผด็จการตามลำดับ

ตาราง 3 ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษก ด้านการมีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย

ด้านการมีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1.ประเทศไทยไม่ควรปกครองในระบอบประชาธิปไตย เนื่องจากคนไทยยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการเมือง	3.23	1.22	ปานกลาง
2.การซื้อสิทธิ์ขายเสียงถือเป็นเรื่องที่ไม่ผิดสำหรับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย	2.10	1.32	ต่ำ
3.ในระบอบการปกครองประชาธิปไตยประชาชนทุกคนมีเสียงหนึ่งเสียงเท่าเทียมกัน	4.30	1.02	สูง
โดยรวม	3.21	0.58	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า บุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์ มีวัฒนธรรมการเมือง ด้านการมีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย อยู่ในระดับสูงจำนวน 1 ข้อ คือ ข้อที่ 3 ในระบอบการปกครองประชาธิปไตยประชาชนทุกคนมีเสียงหนึ่งเสียงเท่าเทียมกัน (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.30 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.02) และทัศนคติอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 1 ข้อ คือ ข้อที่ 1 ประเทศไทยไม่ควรปกครองในระบอบประชาธิปไตย เนื่องจากคนไทยยังขาดความรู้ความเข้าใจ

เรื่องการเมือง และ ทศนคติ(ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.23 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.22) อยู่ในระดับต่ำ จำนวน 1 ข้อ คือ ข้อที่ 2 การซื้อสิทธิ์ขายเสียงถือเป็นเรื่องที่ไม่ผิดสำหรับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.32)

ตาราง 4 ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองของแบบประชาธิปไตยบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษก ด้านการยึดมั่นและเชื่อถือในหลักความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล

ด้านการยึดมั่นและเชื่อถือในหลักความสำคัญ และศักดิ์ศรีของบุคคล	\bar{X}	S.D.	แปล ความหมาย
1.ประชาชนทุกคนควรมีโอกาสที่เท่าเทียมกัน ในการมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายของ รัฐบาล	4.08	1.06	สูง
2.ข้าราชการเป็นอาชีพที่มีเกียรติ ประชาชน ทั่วไปควรให้การเคารพยกย่อง	3.02	0.91	ปานกลาง
3.เสียงทุกเสียงที่ลงคะแนนในการเลือกตั้งมีค่า คะแนนเท่ากัน	3.68	1.23	สูง
4.ผู้ชายและผู้หญิงมีสิทธิ์ที่ไม่เท่าเทียมกัน เนื่องจากผู้หญิงเป็นเพศที่อ่อนแอกว่า	2.38	1.27	ปานกลาง
โดยรวม	3.29	0.52	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่า บุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์ มีวัฒนธรรมการเมือง ด้านการยึดมั่นและเชื่อถือในหลักความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล อยู่ในระดับสูงจำนวน 2 ข้อ คือ ข้อที่ 1 ประชาชนทุกคนควรมีโอกาสที่เท่าเทียมกันในการมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายของรัฐบาล(ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.08 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.06) และข้อที่ 3 เสียงทุกเสียงที่ลงคะแนนในการเลือกตั้งมีค่าคะแนนเท่ากัน (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.68 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.23) ทศนคติอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 2 ข้อ คือ ข้อที่ 2 ข้าราชการเป็นอาชีพที่มีเกียรติ ประชาชนทั่วไปควรให้การเคารพยกย่อง

(ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.02 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.91) และ ข้อที่ 4 ผู้ชายและผู้หญิงมีสิทธิ์ที่ไม่เท่าเทียมกัน เนื่องจากผู้หญิงเป็นเพศที่อ่อนแอกว่า (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.52

ตาราง 5 ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษก ด้านการเคารพสิทธิของการปกครองแบบประชาธิปไตย

ด้านการเคารพสิทธิของการปกครองแบบประชาธิปไตย	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1.การปกครองในระบอบประชาธิปไตยควรพึงเสียงส่วนใหญ่ แต่ไม่ควรละเลยเสียงส่วนน้อย	3.98	1.06	สูง
2.นโยบายในการบริหารประเทศไม่จำเป็นต้องผ่านการรับรองจากรัฐสภาก็ได้	2.54	1.08	ปานกลาง
3.ระบบรัฐสภาของไทย ไม่ควรมีพรรคฝ่ายค้าน เพราะถึงอย่างไรก็ไม่สามารถทำให้มติต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปได้	2.46	1.38	ปานกลาง
4.การซื้อสิทธิ์ขายเสียงถือเป็นการไม่เคารพสิทธิในการ ปกครองระบอบประชาธิปไตย	4.28	1.17	สูง
โดยรวม	3.31	0.51	ปานกลาง

จากตาราง 5 พบว่า บุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์ มีวัฒนธรรมการเมือง ด้านการเคารพสิทธิของการปกครองแบบประชาธิปไตย อยู่ในระดับสูงจำนวน 2 ข้อ คือ ข้อที่ 1 การปกครองในระบอบประชาธิปไตยควรพึงเสียงส่วนใหญ่ แต่ไม่ควรละเลยเสียงส่วนน้อย (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.98 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.06) และข้อที่ 4 การซื้อสิทธิ์ขายเสียงถือเป็นการไม่เคารพสิทธิในการปกครองระบอบประชาธิปไตย (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.28 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.17) ทักษณคอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 2 ข้อ คือ ข้อที่ 2 นโยบายในการบริหารประเทศไม่จำเป็นต้องผ่านการรับรองจากรัฐสภาก็ได้ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.54 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.08) และ ข้อที่ 3 ระบบรัฐสภาของไทย ไม่ควรมีพรรคฝ่ายค้านเพราะถึงอย่างไรก็ไม่สามารถทำให้มติต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปได้ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.46 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.38)

ตาราง 6 ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษก ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและการปกครอง

ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและการปกครอง	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1.เมื่อมีการเลือกตั้ง ประชาชนควรไปใช้สิทธิ์ในการเลือกตั้งเพื่อผู้แทนจะได้ไปทำหน้าที่แทนเราในรัฐสภา	4.15	1.17	สูง
2.การเมืองเป็นเรื่องของการแก่งแย่งชิงดีและคอร์รับชั่น ประชาชนอย่างเรา ๆ ท่าน ๆ ไม่ควรไปยุ่งเกี่ยว	2.29	1.40	ต่ำ
3.การไปเลือกตั้งถือว่าเป็นวิธีการมีส่วนร่วมทางการเมืองวิธีการเดียวในระบบประชาธิปไตย	3.72	0.92	สูง
4.การเสวนาทางการเมืองเป็นสิ่งที่ทำได้อย่างสร้างสรรค์ในกรอบของกฎหมาย	3.55	1.04	ปานกลาง
โดยรวม	3.43	0.53	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า บุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์ มีวัฒนธรรมการเมือง ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและการปกครอง อยู่ในระดับสูงจำนวน 2 ข้อ คือ ข้อที่ 1 เมื่อมีการเลือกตั้ง ประชาชนควรไปใช้สิทธิ์ในการเลือกตั้งเพื่อผู้แทนจะได้ไปทำหน้าที่แทนเราในรัฐสภา (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.15 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.17) และข้อที่ 3 การไปเลือกตั้งถือว่าเป็นวิธีการมีส่วนร่วมทางการเมืองวิธีการเดียวในระบบประชาธิปไตย (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.72 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.92) ทักษะนี้อยู่ในระดับปานกลางจำนวน 1 ข้อ คือ ข้อที่ 4 การเสวนาทางการเมืองเป็นสิ่งที่ทำได้อย่างสร้างสรรค์ในกรอบของกฎหมาย (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.55 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.04) และทักษะนี้อยู่ในระดับต่ำจำนวน 1 ข้อ ข้อที่ 2 การเมืองเป็นเรื่องของการแก่งแย่งชิงดีและคอร์รับชั่น ประชาชนอย่างเรา ๆ ท่าน ๆ ไม่ควรไปยุ่งเกี่ยว (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.29 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.40)

ตาราง 7 ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษก ด้านการมีสำนึกในหน้าที่พลเมืองของตนเองและมีความเชื่อมั่นในตนเอง

ด้านการมีสำนึกในหน้าที่พลเมืองของตนเองและมีความเชื่อมั่นในตนเอง	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1. ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะไปเลือกตั้ง ถ้าบุคคลที่เราเลือกไม่มีทางได้เป็นผู้แทนฯ	2.38	1.17	ปานกลาง
2. ข้าพเจ้าจะไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งทุกครั้ง ถึงแม้ว่าจะเหนื่อยของข้าพเจ้าจะไม่สามารถทำให้บ้านเมืองเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ข้าพเจ้าต้องการได้	3.90	0.98	สูง
3. การเคารพกฎหมายถือเป็นคุณสมบัติหนึ่งในการเป็นพลเมืองที่ดี	4.11	0.98	สูง
4. แค่ไม่ทำผิดกฎหมายก็ถือเป็นพลเมืองที่แล้ว	3.82	0.97	สูง
โดยรวม	3.55	0.51	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่า บุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์ มีวัฒนธรรมการเมือง อยู่ในระดับสูงจำนวน 3 ข้อ คือ ข้อที่ 2 ข้าพเจ้าจะไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งทุกครั้ง ถึงแม้ว่าจะเหนื่อยของข้าพเจ้าจะไม่สามารถทำให้บ้านเมืองเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ข้าพเจ้าต้องการได้ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.90 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.98) ข้อที่ 3 การเคารพกฎหมายถือเป็นคุณสมบัติหนึ่งในการเป็นพลเมืองที่ดี (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.11 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.98) ข้อที่ 4 แค่ไม่ทำผิดกฎหมายก็ถือเป็นพลเมืองที่แล้ว (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.82 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.97) ทศคนคืออยู่ในระดับปานกลางจำนวน 1 ข้อ คือ ข้อที่ 1 ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะไปเลือกตั้ง ถ้าบุคคลที่เราเลือกไม่มีทางได้เป็นผู้แทนฯ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.38 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.17)

ตาราง 8 ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษก ด้านการมองโลกในแง่ดีมีความไว้วางใจเพื่อนมนุษย์

ด้านการมองโลกในแง่ดีมีความไว้วางใจเพื่อนมนุษย์	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1.ความจริงคนเราทุกคนมีจิตสำนึกในการเป็นคนดี	3.41	1.06	ปานกลาง
2.คนเราโดยทั่วไปมีนิสัยเห็นแก่ตัวมาแต่กำเนิด ต้องปกครองโดยใช้กฎหมายและการลงโทษ	3.43	0.99	ปานกลาง
3.การเข้ามาดำรงตำแหน่งในรัฐบาลของนักการเมือง ส่วนใหญ่มีปัญหาผลประโยชน์เข้าสู่ตนและพวกพ้อง	4.16	0.79	สูง
4.มนุษย์เราไม่ว่าจะโง่หรือฉลาด ก็สามารถเป็นคนที่ดีต่อเพื่อนมนุษย์ได้ทั้งนั้น	3.99	0.93	สูง
โดยรวม	3.75	0.50	สูง

จากตาราง 8 พบว่า บุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์ มีวัฒนธรรมการเมือง อยู่ในระดับสูงจำนวน 2 ข้อ คือ ข้อที่ 3 การเข้ามาดำรงตำแหน่งในรัฐบาลของนักการเมือง ส่วนใหญ่มีปัญหาผลประโยชน์เข้าสู่ตนและพวกพ้อง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.16 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.79) และข้อที่ 4 มนุษย์เราไม่ว่าจะโง่หรือฉลาด ก็สามารถเป็นคนที่ดีต่อเพื่อนมนุษย์ได้ทั้งนั้น (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.99 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.93) ทศนคติอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 2 ข้อ คือ ข้อที่ 1 ความจริงคนเราทุกคนมีจิตสำนึกในการเป็นคนดี (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.41 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.06) และข้อที่ 2 คนเราโดยทั่วไปมีนิสัยเห็นแก่ตัวมาแต่กำเนิด ต้องปกครองโดยใช้กฎหมายและการลงโทษ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.43 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.99)

ตาราง 9 ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษก การรู้จักวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลและเป็นไปในทางสร้างสรรค์

การรู้จักวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลและเป็นไปในทางสร้างสรรค์	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1. การแสดงความคิดเห็นในที่ประชุม มีแต่ทำให้เสียเวลา แท้จริงคือการอวดความรู้ อวดเด่นเท่านั้น	2.47	1.07	ปานกลาง
2. การวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์จะช่วยให้การบริหารงานประเทศดีขึ้น	3.36	1.03	ปานกลาง
3. การเปิดโอกาสในการรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นและคนรอบข้างถือเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาตนเอง	3.87	0.98	สูง
4. เราควรเชื่อฟังหรือมีความคิดเห็นสอดคล้องกับผู้มีอำนาจ มิฉะนั้นแล้ว จะก่อให้เกิดอันตรายต่อตนเอง	2.42	1.21	ปานกลาง
โดยรวม	3.03	0.65	ปานกลาง

จากตาราง 9 พบว่า บุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์ มีวัฒนธรรมการเมือง อยู่ในระดับสูงจำนวน 1 ข้อ คือ ข้อที่ 3 การเปิดโอกาสในการรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นและคนรอบข้างถือเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาตนเอง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.87 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.98) ที่สอดคล้องอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 3 ข้อ คือ ข้อที่ 1 การแสดงความคิดเห็นในที่ประชุม มีแต่ทำให้เสียเวลา แท้จริงคือการอวดความรู้ อวดเด่นเท่านั้น (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.47 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.07) ข้อที่ 2 การวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์จะช่วยให้การบริหารงานประเทศดีขึ้น (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.36 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.03) และข้อที่ 4 เราควรเชื่อฟังหรือมีความคิดเห็นสอดคล้องกับผู้มีอำนาจ มิฉะนั้นแล้ว จะก่อให้เกิดอันตรายต่อตน (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.42 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.21)

ตาราง 10 ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษก ด้านการไม่มีจิตใจแบบเผด็จการ

ด้านการไม่มีจิตใจแบบเผด็จการ	\bar{X}	S.D.	แปล ความหมาย
1.การมอบอำนาจการปกครองแก่ผู้นำเพียงคนเดียวหรือกลุ่มเพียงกลุ่มเดียวนั้นคือสิ่งที่ถูกต้อง	2.76	1.30	ปานกลาง
2.ข้าราชการต้องเคารพเชื่อฟังผู้บังคับบัญชาห้ามวิพากษ์วิจารณ์ผู้บังคับบัญชา	2.84	0.96	ปานกลาง
3.การเมืองต้องแก้ไขด้วยการเมืองไม่ใช่การทาส	3.48	0.96	ปานกลาง
4.อำนาจธิปไตยเป็นของคนไทยทุกคนไม่ใช่ของคนใดคนหนึ่ง	4.22	1.07	สูง
โดยรวม	3.32	0.49	ปานกลาง

จากตาราง 10 พบว่า บุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์ มีวัฒนธรรมการเมือง อยู่ในระดับสูงจำนวน 1 ข้อ คือ ข้อที่ 4 อำนาจธิปไตยเป็นของคนไทยทุกคนไม่ใช่ของคนใดคนหนึ่ง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.22 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.07)ที่สอดคล้องอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 3 ข้อ คือ ข้อที่ 1 การมอบอำนาจการปกครองแก่ผู้นำเพียงคนเดียวหรือกลุ่มเพียงกลุ่มเดียวนั้นคือสิ่งที่ถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.76 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.30) ข้อที่ 2 ข้าราชการต้องเคารพเชื่อฟังผู้บังคับบัญชา ห้ามวิพากษ์วิจารณ์ผู้บังคับบัญชา (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.84 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.96) และข้อที่ 3 การเมืองต้องแก้ไขด้วยการเมืองไม่ใช่การทาส (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.48 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.96)

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนภิเษก

ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนภิเษก ซึ่งประกอบด้วยกันทั้งสิ้น 6 ความสัมพันธ์ ซึ่งได้อธิบายต่อไป ดังนี้

ตาราง 11 การเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนภิเษก ที่มีเพศต่างกัน ใช้สถิติ t-test Independent Samples

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	df	p
ชาย	28	3.41	0.33	0.80	55.33	0.425
หญิง	64	3.35	0.35			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 11 พบว่า บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนภิเษก ที่มีเพศที่แตกต่างกันมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 12 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนภิเษก ที่มีอายุที่แตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.209	3	0.403	3.649	0.016*
ภายในกลุ่ม	9.717	88	0.110		
รวม	10.926	91			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 12 พบว่า บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษก ที่มีอายุที่แตกต่างกันมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ปรากฏดังตารางที่ 13

ตาราง 13 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนาภิเษกที่มีอายุแตกต่างกันโดยรวม

อายุ		20-30 ปี	41-50 ปี	31-40 ปี	51ปีขึ้นไป
	\bar{X}	3.486	3.308	3.352	3.139
20 – 30 ปี	3.486		0.57	0.13	0.002*
41 – 50 ปี	3.308			0.66	0.169
31 – 40 ปี	3.352				0.740

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 13 พบว่า บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษก ในช่วงอายุ 20 – 30 ปี มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยรวมสูงกว่า บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษกในช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนในช่วงอายุอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษก ที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.840	2	.920	9.010	.000*
ภายในกลุ่ม	9.086	89	.102		
รวม	10.926	91			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 14 พบว่า บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษกที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ปรากฏดังตารางที่ 15

ตาราง 15 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน โดยรวม

สถานภาพสมรส		โสด	สมรส	หย่าร้าง
	\bar{X}	3.487	3.228	3.698
โสด	3.487		0.001*	0.543
สมรส	3.228			0.052

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 15 พบว่า บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนภิเษก ที่มีสถานภาพโสด มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยรวมสูงกว่า บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนภิเษกที่มีสถานภาพสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนในช่วงสถานะอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนภิเษก ที่มีระดับเงินเดือนที่แตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.81	5	0.162	1.377	0.241
ภายในกลุ่ม	10.12	86	0.118		
รวม	10.93	91			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 16 พบว่า บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนภิเษก ที่มีระดับเงินเดือนที่แตกต่างกันมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 17 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษกที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3.008	3	1.003	11.143	.000*
ภายในกลุ่ม	7.918	88	0.090		
รวม	10.926	91			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 17 พบว่า บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษกที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ปรากฏดังตารางที่ 18

ตาราง 18 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษกที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันโดยรวม

การศึกษา		มัธยมศึกษา	อนุปริญญา	ปริญญาตรี	ปริญญาโทขึ้นไป
	\bar{X}	3.217	3.337	3.617	3.199
มัธยมศึกษา	3.217		0.708	0.001*	0.998
อนุปริญญา	3.337			0.022*	0.502
ปริญญาตรี	3.617				.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 18 พบว่า บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษกที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยโดยรวมสูงกว่า บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษกที่มีระดับการศึกษาอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 19 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษกที่มีประเภทตำแหน่งที่แตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.439	3	.480	4.450	.006*
ภายในกลุ่ม	9.487	88	.108		
รวม	10.926	91			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 19 พบว่า บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษกที่มีประเภทตำแหน่งที่ต่างกันมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ปรากฏดังตารางที่ 20

ตาราง 20 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษกที่มีประเภทตำแหน่งต่างกันโดยรวม

ตำแหน่ง		กรรมการบริหาร	อาจารย์	ธุรการ	ฝ่ายสนับสนุน
	\bar{X}	3.032	3.413	3.517	3.323
กรรมการบริหาร	3.032		0.041*	0.010*	0.173
อาจารย์	3.413			0.761	0.746
ธุรการ	3.517				0.256

จากตาราง 20 พบว่าบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษกในกลุ่มอาจารย์และธุรการ มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยรวมสูงกว่า กลุ่มกรรมการบริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมือง

ประชากรผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมือง ในตอนที่ 3 ดังตารางที่ 21 นี้

ตารางที่ 21 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ	ความถี่ (จำนวนผู้ตอบ)	ร้อยละ
1.รัฐบาลควรวางตัวเป็นกลาง ไม่เข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด	11	39.29
2.รัฐบาลควรมีมาตรการป้องปรามการทุจริตเลือกตั้ง	4	14.29
3.ทหารไม่ควรเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง	7	25
4.ผู้นำประเทศควรมีคุณธรรม ซื่อสัตย์และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม	2	7.14
5.การปกครองของประเทศไทยควรมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขนั้นดีแล้ว	1	3.57
6.ควรมีการตรวจสอบคุณสมบัติของ สส. ให้ละเอียดก่อนมีการลงรับสมัครเลือกตั้ง	3	10.71
โดยรวม	28	100

จากตาราง 21 พบว่า บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษกตอบแบบสอบถามในส่วนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย จำนวน 25 คน ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองว่า รัฐบาลควรวางตัวเป็นกลาง ไม่เข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด (ร้อยละ39.29) ทหารไม่ควรเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง (ร้อยละ25) รัฐบาลควรมีมาตรการป้องปรามการทุจริตเลือกตั้ง(ร้อยละ14.29) ควรมีการตรวจสอบคุณสมบัติของ สส. ให้ละเอียดก่อนมีการลงรับสมัครเลือกตั้ง(ร้อยละ10.71) ผู้นำประเทศควรมีคุณธรรม ซื่อสัตย์และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม(ร้อยละ 7.14) การปกครองของประเทศไทยควรมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขนั้นดีแล้ว(ร้อยละ 3.57)

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ผู้วิจัยจึงนำเสนอสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.1 เพื่อศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษกอยู่ในระดับใด
- 1.2 การเปรียบเทียบคุณลักษณะส่วนบุคคล กับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก
- 1.3 ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลใด ที่มีผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก

2. วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก มีจำนวน 92 คนประกอบด้วย ข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลูกจ้างชั่วคราว และลูกจ้างเหมาบริการ โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการวิเคราะห์ Statistical package for the social sciences (SPSS) โดยสถิติที่ใช้คือ สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อหาค่าความถี่(Frequency) ค่าร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ย(Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติเชิงวิเคราะห์(Analysis Statistics) คือ t-test และ F-test โดยใช้แบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งแบบสอบถามใช้มาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale)

แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เห็นด้วยปานกลาง ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แล้วนำมาทำการวิเคราะห์ดังกล่าว

3. ผลการวิจัย

3.1 ข้อมูลทั่วไปของประชากร พบว่า บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 69.6) รองลงมาคือ เพศชาย (ร้อยละ 30.4) ซึ่งบุคลากรส่วนใหญ่ที่เป็นเพศหญิงส่วนมากจะมีตำแหน่งธุรการ ในส่วนของกรรมการบริหาร อาจารย์ และฝ่ายสนับสนุน อัตราส่วนของเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน บุคลากรมีช่วงอายุ 20 -30 ปี (ร้อยละ 39.1) รองลงมาคือช่วงอายุ 31-40ปี (ร้อยละ 26.1) เนื่องจากวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ดังกล่าวได้ริเริ่มก่อตั้งในปี พ.ศ. 2540 ตามนโยบายของกระทรวงสาธารณสุข ทำให้บุคลากรส่วนใหญ่เป็นคนท้องถิ่นที่มีอายุไม่มากนักซึ่งถือเป็นสิ่งที่ดีในการขับเคลื่อนและพัฒนา สถานะของบุคลากรส่วนใหญ่ สมรส(ร้อยละ 48.9) และสถานะโสด(ร้อยละ 47.8) เงินเดือนอยู่ในช่วงเงินเดือน 10,001-15,000บาท(ร้อยละ 31.5) รองลงมาคือ 5,000-10,000 บาท (ร้อยละ 25) 15,001-20,000 บาท (ร้อยละ 22.8) และ30,001 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 12) ซึ่งจะสอดคล้องกับระดับของอายุที่อยู่ในช่วง 20-30ปี มากที่สุด ส่วนในกรณี 30,001 บาทขึ้นไป เป็นกลุ่มกรรมการและอาจารย์ที่มีอายุราชการมาก การศึกษาของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ส่วนใหญ่จบการศึกษาในช่วงปริญญาตรีหรือเทียบเท่า (ร้อยละ 32.6) รองลงมาคือช่วงปริญญาโทหรือสูงกว่า (ร้อยละ 29.3) ส่วนใหญ่ระดับการศึกษาที่สูงจะสอดคล้องกับตำแหน่งอาจารย์และกรรมการบริหาร ส่วนตำแหน่งที่ได้รับ ส่วนใหญ่เป็นฝ่ายสนับสนุน (ร้อยละ 37) รองลงมาคือ อาจารย์ (ร้อยละ 34.8) ธุรการ (ร้อยละ 19.6) และกรรมการบริหาร (ร้อยละ 8.7)

3.2 วัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก โดยรวมพบว่า มีระดับวัฒนธรรมแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาแยกรายด้าน พบว่า บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษกมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับสูง จำนวน 1 ด้าน คือด้านการมองโลกในแง่ดีมีความไว้วางใจเพื่อนมนุษย์ และมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในระดับปานกลางจำนวน 7 ด้าน คือ 1)ด้านการมีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อหลักการปกครองระบอบ

ประชาธิปไตย 2) ด้านการยึดมั่นและเชื่อถือในหลักความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล 3) ด้านการเคารพกติกาของการปกครองแบบประชาธิปไตย 4) ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและการปกครอง 5) ด้านการมีจิตสำนึกในหน้าที่พลเมืองของตนและมีความเชื่อมั่นในตนเอง 6) การรู้จักวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลและเป็นไปในทางสร้างสรรค์ 7) ด้านการไม่มีจิตใจแบบเผด็จการตามลำดับ ซึ่งสามารถสรุปรายด้านได้ดังต่อไปนี้

3.2.1 ด้านการมีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งในด้านนี้ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเท่ากับ 3.21 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.58 ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งในด้านการมีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย ประกอบด้วยข้อคำถามดังต่อไปนี้ 1) ประเทศไทยไม่ควรปกครองในระบอบประชาธิปไตย เนื่องจากคนไทยยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการเมือง ค่าเฉลี่ยรายข้อมีค่าเท่ากับ 3.23 2) การซื้อสิทธิ์ขายเสียงถือเป็นเรื่องที่ไม่ผิดสำหรับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ค่าเฉลี่ยรายข้อมีค่าเท่ากับ 2.10 3) ในระบอบการปกครองประชาธิปไตยประชาชนทุกคนมีเสียงหนึ่งเสียงเท่าเทียมกัน ค่าเฉลี่ยรายข้อมีค่าเท่ากับ 4.30 ซึ่งจะเห็นว่าประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยกับระบอบการปกครองประชาธิปไตยประชาชนทุกคนมีเสียงหนึ่งเสียงเท่าเทียมกัน ในระดับความเห็นด้วยในระดับที่สูง (4.30) และไม่เห็นด้วยกับการซื้อสิทธิ์ขายเสียงถือเป็นเรื่องที่ไม่ผิดสำหรับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งอยู่ในระดับความเห็นด้วยในระดับที่ต่ำ (2.10) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประชาชนมีความเชื่อมั่นและศรัทธาต่อหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตยแม้จะไม่ใช้อยู่ในระดับสูงก็ตาม

3.2.2 ด้านการยึดมั่นและเชื่อถือในหลักความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล ซึ่งในด้านนี้ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเท่ากับ 3.29 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.52 ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งในด้านการยึดมั่นและเชื่อถือในหลักความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล ประกอบด้วยข้อคำถามดังต่อไปนี้ 1) ประชาชนทุกคนควรมีโอกาสที่เท่าเทียมกันในการมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายของรัฐบาล ค่าเฉลี่ยรายข้อมีค่าเท่ากับ 4.08 2) ข้าราชการเป็นอาชีพที่มีเกียรติ ประชาชนทั่วไปควรให้การเคารพยกย่อง ค่าเฉลี่ยรายข้อมีค่าเท่ากับ

3.02 3) เสียงทุกเสียงที่ลงคะแนนในการเลือกตั้งมีค่าคะแนนเท่ากัน ค่าเฉลี่ยรายข้อมีค่าเท่ากับ 3.68 4) ผู้ชายและผู้หญิงมีสิทธิที่ไม่เท่าเทียมกัน เนื่องจากผู้หญิงเป็นเพศที่อ่อนแอกว่า ค่าเฉลี่ยรายข้อมีค่าเท่ากับ 2.38 ซึ่งจะเห็นว่าข้อคำถามที่กลุ่มประชากรมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ประชาชนทุกคนควรมีโอกาสที่เท่าเทียมกันในการมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายของรัฐบาล และไม่เห็นด้วยกับ ผู้ชายและผู้หญิงมีสิทธิที่ไม่เท่าเทียมกัน เนื่องจากผู้หญิงเป็นเพศที่อ่อนแอกว่า ซึ่งจะเห็นได้ว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นด้วยกับความเท่าเทียมกันของรัฐ และยึดมั่นในหลักการความเท่าเทียมกันของบุคคล โดยผู้ชายและผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมกัน

3.2.3 ด้านการเคารพสิทธิของการปกครองแบบประชาธิปไตย ซึ่งในด้านนี้ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเท่ากับ 3.31 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.51 ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งในด้านการเคารพสิทธิของการปกครองแบบประชาธิปไตย ประกอบด้วยข้อคำถามดังต่อไปนี้ 1) การปกครองในระบอบประชาธิปไตยควรฟังเสียงส่วนใหญ่ แต่ไม่ควรละเลยเสียงส่วนน้อย ค่าเฉลี่ยรายข้อมีค่าเท่ากับ 3.98 2) นโยบายในการบริหารประเทศไม่จำเป็นต้องผ่านการรับรองจากรัฐสภาก็ได้ ค่าเฉลี่ยรายข้อมีค่าเท่ากับ 2.54 3) ระบบรัฐสภาของไทย ไม่ควรมีพรรคฝ่ายค้านเพราะถึงอย่างไรก็ไม่สามารถทำให้หมดต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปได้ ค่าเฉลี่ยรายข้อมีค่าเท่ากับ 2.46 4) การซื้อสิทธิขายเสียงถือเป็นการไม่เคารพสิทธิในการ ปกครองระบบประชาธิปไตย ค่าเฉลี่ยรายข้อมีค่าเท่ากับ 4.28 ซึ่งจะเห็นว่าข้อคำถามที่กลุ่มประชากรมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การซื้อสิทธิขายเสียงถือเป็นการไม่เคารพสิทธิในการ ปกครองระบบประชาธิปไตย และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ระบบรัฐสภาของไทย ไม่ควรมีพรรคฝ่ายค้านเพราะถึงอย่างไรก็ไม่สามารถทำให้หมดต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปได้ ซึ่งจะเห็นว่ากลุ่มประชากรมีความเคารพสิทธิไม่เห็นด้วยกับการซื้อสิทธิขายเสียง รับฟังเสียงส่วนใหญ่ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย และไม่เห็นด้วยกับการเผด็จการรัฐสภา

3.2.4 ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและการปกครอง ซึ่งในด้านนี้ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเท่ากับ 3.43 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.53 ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งในด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและการปกครอง ประกอบด้วยข้อคำถามดังต่อไปนี้ 1) เมื่อมีการเลือกตั้ง ประชาชนควรไป

ใช้สิทธิในการเลือกตั้งเพื่อผู้แทนจะได้ไปทำหน้าที่แทนเราในรัฐสภา ค่าเฉลี่ยรายช้อมีค่าเท่ากับ 4.15 2) การเมืองเป็นเรื่องของการแก่งแย่งชิงดีและคอร์ปชั่น ประชาชนอย่างเรา ๆ ท่าน ๆ ไม่ควรไปยุ่งเกี่ยวกับค่าเฉลี่ยรายช้อมีค่าเท่ากับ 2.29 3) การไปเลือกตั้งถือว่าเป็นวิธีการมีส่วนร่วมทางการเมืองวิธีการเดียวในระบบประชาธิปไตย ค่าเฉลี่ยรายช้อมีค่าเท่ากับ 3.72 4) การเสวนาทางการเมืองเป็นสิ่งที่ทำได้อย่างสร้างสรรค์ในกรอบของกฎหมาย ค่าเฉลี่ยรายช้อมีค่าเท่ากับ 3.55 ซึ่งจะเห็นว่าข้อคำถามที่กลุ่มประชากรมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ เมื่อมีการเลือกตั้ง ประชาชนควรไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งเพื่อผู้แทนจะได้ไปทำหน้าที่แทนเราในรัฐสภา และ ข้อคำถามที่กลุ่มประชากรมีค่าน้อยที่สุดคือ การเมืองเป็นเรื่องของการแก่งแย่งชิงดีและคอร์ปชั่น ประชาชนอย่างเรา ๆ ท่าน ๆ ไม่ควรไปยุ่งเกี่ยวกับกลุ่มประชากรมีคิดเห็นที่ดีในการเลือกตั้งควรมีการใช้สิทธิไปเลือกตั้งเพื่อเลือกผู้แทนในการทำหน้าที่แทนเรา และไม่เห็นด้วยกับการคอร์ปชั่นในระบบการเมือง

3.2.5 ด้านการมีสำนึกในหน้าที่พลเมืองของตนและมีความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งในด้านนี้ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเท่ากับ 3.55 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.51 ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งในด้านการมีสำนึกในหน้าที่พลเมืองของตนและมีความเชื่อมั่นในตนเอง ประกอบด้วยข้อคำถามดังต่อไปนี้ 1) ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะไปเลือกตั้ง ถ้าบุคคลที่เราเลือกไม่มีทางได้เป็นผู้แทนราษฎร ค่าเฉลี่ยรายช้อมีค่าเท่ากับ 2.38 2) ข้าพเจ้าจะไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งทุกครั้ง ถึงแม้ว่าคะแนนเสียงของข้าพเจ้าจะไม่สามารถทำให้บ้านเมืองเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ข้าพเจ้าต้องการได้ ค่าเฉลี่ยรายช้อมีค่าเท่ากับ 3.90 3) การเคารพกฎหมายถือเป็นคุณสมบัติหนึ่งในการเป็นพลเมืองที่ดี ค่าเฉลี่ยรายช้อมีค่าเท่ากับ 4.11 4) แต่ไม่ทำผิดกฎหมายก็ถือเป็นพลเมืองที่แล้วค่าเฉลี่ยรายช้อมีค่าเท่ากับ 3.82 ซึ่งจะเห็นว่าข้อคำถามที่กลุ่มประชากรมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การเคารพกฎหมายถือเป็นคุณสมบัติหนึ่งในการเป็นพลเมืองที่ดี และไม่เห็นด้วยกับ ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะไปเลือกตั้ง ถ้าบุคคลที่เราเลือกไม่มีทางได้เป็นผู้แทนราษฎร ซึ่งจะเห็นได้ว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่มีความเคารพในกฎหมายและการเป็นพลเมืองที่ดี แต่ในข้อที่น่าสนใจคือ แต่ไม่ทำผิดกฎหมายก็ถือเป็นพลเมืองที่ดีแล้วซึ่งถือเป็นสิ่งที่ควรพิจารณาถึงการปลูกจิตสำนึกทางการเมืองที่ดีต่อไป

3.2.6 ด้านการมองโลกในแง่ดีมีความไว้วางใจเพื่อนมนุษย์ ซึ่งในด้านนี้ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง มีค่าเท่ากับ 3.75 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.50 ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับสูง ซึ่งในด้านการมองโลกในแง่ดีมีความไว้วางใจเพื่อนมนุษย์ ประกอบด้วยข้อคำถามดังต่อไปนี้ 1) ความจริงคนเราทุกคนมีจิตสำนึกในการเป็นคนดี ค่าเฉลี่ยรายข้อมีค่าเท่ากับ 3.41 2) คนเราโดยทั่วไปมีนิสัยเห็นแก่ตัวมาแต่กำเนิด ต้องปกครองโดยใช้กฎหมายและการลงโทษ ค่าเฉลี่ยรายข้อมีค่าเท่ากับ 3.43 3) การเข้ามาดำรงตำแหน่งในรัฐบาลของนักการเมือง ส่วนใหญ่มีปัญหาผลประโยชน์เข้าสู่ตนและพวกพ้อง ค่าเฉลี่ยรายข้อมีค่าเท่ากับ 4.16 4) มนุษย์เราไม่ว่าจะโง่หรือฉลาด ก็สามารถเป็นคนที่ดีต่อเพื่อนมนุษย์ได้ทั้งนั้น ค่าเฉลี่ยรายข้อมีค่าเท่ากับ 3.99 ซึ่งจะเห็นว่าข้อคำถามที่กลุ่มประชากรมีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุดคือ การเข้ามาดำรงตำแหน่งในรัฐบาลของนักการเมือง ส่วนใหญ่มีปัญหาผลประโยชน์เข้าสู่ตนและพวกพ้อง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงสภาพการณ์ของสภาวะการเมืองไทยในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้กลุ่มประชากรยังมีความเชื่อในจิตสำนึกที่ดี รวมถึงยอมรับในระดับของสติปัญญาที่แตกต่างได้

3.2.7 การรู้จักวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลและเป็นไปในทางสร้างสรรค์ ซึ่งในด้านนี้ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเท่ากับ 3.03 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.65 ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งในด้านการยึดมั่นและเชื่อถือในหลักความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล ประกอบด้วยข้อคำถามดังต่อไปนี้ 1) การแสดงความคิดเห็นในที่ประชุม มีแต่ทำให้เสียเวลา แท้จริงคือการอวดความรู้ อวดเด่นเท่านั้น ค่าเฉลี่ยรายข้อมีค่าเท่ากับ 2.47 2) การวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์จะช่วยให้การบริหารงานประเทศดีขึ้น ค่าเฉลี่ยรายข้อมีค่าเท่ากับ 3.36 3) การเปิดโอกาสในการรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นและคนรอบข้างถือเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาตนเองค่าเฉลี่ยรายข้อมีค่าเท่ากับ 3.87 4) เราควรเชื่อฟังหรือมีความคิดเห็นสอดคล้องกับผู้มีอำนาจ มิฉะนั้นแล้ว จะก่อให้เกิดอันตรายต่อตนเอง ค่าเฉลี่ยรายข้อมีค่าเท่ากับ 2.42 ซึ่งจะเห็นว่าข้อคำถามที่กลุ่มประชากรมีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุดคือ การเปิดโอกาสในการรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นและคนรอบข้างถือเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาตนเอง ซึ่งจะเห็นได้ว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่การเปิดโอกาสในการรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่นและคนรอบข้าง และยอมรับในการวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์จะช่วยให้

การบริหารงานของประเทศดีขึ้นและไม่เห็นด้วยกับการเสียเวลาในการแสดงความคิดเห็น รวมถึงการ
 คิดเห็นสอดคล้องกับผู้มีอำนาจ

3.2.8 ด้านการไม่มีจิตใจแบบเผด็จการซึ่งในด้านนี้ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปาน
 กลาง มีค่าเท่ากับ 3.32 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.49 ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบ
 ประชาธิปไตยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งในด้านการไม่มีจิตใจแบบเผด็จการ ประกอบด้วยข้อคำถาม
 ดังต่อไปนี้ 1) การมอบอำนาจการปกครองแก่ผู้นำเพียงคนเดียวหรือกลุ่มเพียงกลุ่มเดียวนั้นคือสิ่งที่
 ถูกต้องค่าเฉลี่ยรายข้อมีค่าเท่ากับ 2.76 2) ข้าราชการต้องเคารพเชื่อฟังผู้บังคับบัญชา ห้ามวิพากษ์วิจารณ์
 ผู้บังคับบัญชา ค่าเฉลี่ยรายข้อมีค่าเท่ากับ 2.84 3) การเมืองต้องแก้ไขด้วยการเมืองไม่ใช่การทาส
 ค่าเฉลี่ยรายข้อมีค่าเท่ากับ 3.48 4) อำนาจอธิปไตยเป็นของคนไทยทุกคนไม่ใช่ของคนใดคนหนึ่ง
 ค่าเฉลี่ยรายข้อมีค่าเท่ากับ 4.22 ซึ่งจะเห็นว่าข้อคำถามที่กลุ่มประชากรมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ อำนาจ
 อธิปไตยเป็นของคนไทยทุกคนไม่ใช่ของคนใดคนหนึ่ง และไม่เห็นด้วยกับการมอบอำนาจการปกครอง
 แก่ผู้นำเพียงคนเดียวหรือกลุ่มเพียงกลุ่มเดียวนั้นคือสิ่งที่ถูกต้องและข้าราชการต้องเคารพเชื่อฟัง
 ผู้บังคับบัญชา ห้ามวิพากษ์วิจารณ์ผู้บังคับบัญชา ซึ่งจะเห็นได้ว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่มีความเข้าใจ
 ถึงอำนาจอธิปไตยและการแก้ไขทางการเมืองและไม่เห็นด้วยกับการใช้อำนาจเผด็จการแบบเบ็ดเสร็จ

ซึ่งเมื่อสรุปรายละเอียดทั้ง 8 ด้านของวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแล้ว
 ทำให้สามารถหาข้อสรุปในการตอบวัตถุประสงค์การทดลองข้อที่ 1 เพื่อศึกษาวัฒนธรรมทางการเมือง
 แบบประชาธิปไตยของบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก
 อยู่ในระดับใด ได้คือ ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรของวิทยาลัย
 เทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก อยู่ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.37 ค่า
 เบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.35

3.3 การเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของ บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ตามลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ 6 ปัจจัย คือ

- ความแตกต่างทางเพศ
- ความแตกต่างของระดับเงินเดือน
- ความแตกต่างทางอายุ
- ความแตกต่างทางสถานะส่วนบุคคล
- ความแตกต่างระดับทางการศึกษา
- ความแตกต่างของตำแหน่งหน้าที่ในองค์กร

โดยแบ่งการเปรียบเทียบโดยใช้สถิติดังต่อไปนี้ การเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของ บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ที่มีเพศแตกต่างกันใช้การทดสอบ t-test Independent Samples และในส่วนการเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของ บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ในด้านอื่นๆ ได้แก่ ระดับเงินเดือน อายุ สถานะส่วนบุคคล ระดับทางการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ในองค์กร ใช้การทดสอบ F-test (One-Way ANOVA) และใช้การทดสอบหาค่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ Scheffe ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาดังต่อไปนี้

3.3.1 การเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของ บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ที่มีเพศแตกต่างกันพบว่า มีกลุ่มประชากรเพศชาย จำนวน 28 คน (ร้อยละ 30.4) มีค่าเฉลี่ยระดับคะแนน 3.41 คะแนน กลุ่มประชากรเพศหญิง จำนวน 64 คน (ร้อยละ 69.6) มีค่าเฉลี่ยระดับคะแนน 3.35 คะแนน ซึ่งจะเห็นว่าระดับค่าเฉลี่ยของเพศชายมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของเพศหญิงเล็กน้อย ซึ่งพบว่าค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.425 ทำให้ระดับค่าเฉลี่ยวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของ บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ในเพศชายและเพศหญิงมีระดับที่ไม่แตกต่างกัน

3.3.2 การเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของ บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ที่มีระดับเงินเดือนที่แตกต่างกันพบว่า มีค่า SS ระหว่างกลุ่ม เท่ากับ 0.81 ภายในกลุ่ม เท่ากับ 10.12 รวมมีค่าเท่ากับ 10.93 ค่า df ระหว่างกลุ่ม เท่ากับ 5 ภายในกลุ่ม เท่ากับ 86 รวมมีค่าเท่ากับ 91 ค่า F มีค่าเท่ากับ 1.377 ค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.241 ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้ ค่าความแปรปรวนของบุคลากรที่มีระดับเงินเดือนที่แตกต่างกันต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งระดับเงินเดือน ประกอบด้วย เงินเดือนอยู่ในช่วงเงินเดือน 10,001-15,000บาท (ร้อยละ 31.5) รองลงมาคือ 5,000-10,000 บาท (ร้อยละ 25) 15,001-20,000 บาท (ร้อยละ 22.8) และ 30,001 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 12) ตามลำดับ

3.3.3 การเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของ บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ที่มีอายุที่แตกต่างกันพบว่า มีค่า SS ระหว่างกลุ่ม เท่ากับ 1.209 ภายในกลุ่ม เท่ากับ 9.717 รวมมีค่าเท่ากับ 10.926 ค่า df ระหว่างกลุ่ม เท่ากับ 3 ภายในกลุ่ม เท่ากับ 88 รวมมีค่าเท่ากับ 91 ค่า F มีค่าเท่ากับ 3.649 ค่า P มีค่าเท่ากับ 0.016* (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้ ค่าความแปรปรวนของอายุที่แตกต่างกันต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธี Scheffe พบว่า ที่ระดับอายุ 20-30ปี มีค่าเฉลี่ยรวมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยเท่ากับ 3.486 และที่ระดับอายุ 51 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยรวมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยเท่ากับ 3.486 ซึ่งพบว่าทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันทางสถิติโดยค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.002* (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) ซึ่งระดับอายุของบุคลากรประกอบด้วย บุคลากรมีช่วงอายุ 20-30 ปี (ร้อยละ 39.1) ช่วงอายุ 31-40ปี (ร้อยละ 26.1) ช่วงอายุ 41-50ปี (ร้อยละ 21.7) และช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 13) ตามลำดับ

3.3.4 การเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของ บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ที่มีสถานภาพที่แตกต่างกันพบว่า มีค่า SS ระหว่างกลุ่ม เท่ากับ 1.840 ภายในกลุ่ม เท่ากับ 9.086 รวมมีค่าเท่ากับ 10.926 ค่า df ระหว่างกลุ่ม เท่ากับ 2 ภายในกลุ่ม เท่ากับ 89 รวมมีค่าเท่ากับ 91 ค่า F มีค่าเท่ากับ 9.010 ค่า P มีค่า

เท่ากับ 0.000* (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้ ค่าความแปรปรวนของสถานภาพที่แตกต่างกันต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบหาค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธี Scheffe พบว่า สถานภาพโสด มีค่าเฉลี่ยรวมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยเท่ากับ 3.487 และสถานภาพสมรส มีค่าเฉลี่ยรวมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยเท่ากับ 3.228 ซึ่งพบว่าทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันทางสถิติโดยค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.001* (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) ซึ่งสถานภาพที่แตกต่างกันประกอบด้วย สถานภาพสมรส(ร้อยละ 48.9) สถานภาพโสด(ร้อยละ 47.8) และสถานภาพหย่าร้าง(ร้อยละ 3.3) ตามลำดับ

3.3.5 การเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันพบว่า มีค่า SS ระหว่างกลุ่ม เท่ากับ 3,008 ภายในกลุ่ม เท่ากับ 7,918 รวมมีค่าเท่ากับ 10,926 ค่า df ระหว่างกลุ่ม เท่ากับ 3 ภายในกลุ่ม เท่ากับ 88 รวมมีค่าเท่ากับ 91 ค่า F มีค่าเท่ากับ 11.143 ค่า P มีค่าเท่ากับ 0.000* (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้ ค่าความแปรปรวนของระดับการศึกษาที่แตกต่างกันต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบหาค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธี Scheffe พบว่า บุคลากรที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีค่าเฉลี่ยรวมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยเท่ากับ 3.617 ซึ่งมีความแตกต่างจากระดับการศึกษามัธยมศึกษาหรือต่ำกว่าที่มีค่าเฉลี่ยรวมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยเท่ากับ 3.217 และแตกต่างจากระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีหรืออนุปริญญาหรือเทียบเท่าที่มีค่าเฉลี่ยรวมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยเท่ากับ 3.337 และแตกต่างจากระดับการศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่าที่มีค่าเฉลี่ยรวมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยเท่ากับ 3.199 ซึ่งพบว่าระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามีความแตกต่างกันทางสถิติโดยค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.001* (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) กับระดับการศึกษามัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า มีความแตกต่างกันทางสถิติโดยค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.022* (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) กับระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีความแตกต่างกันทางสถิติโดยค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.000* (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05)

กับระดับการศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่า โดยสรุปบุคลากรที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แตกต่างจากกลุ่มการศึกษาอื่นๆอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยแต่ละระดับการศึกษาประกอบด้วย ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า (ร้อยละ 32.6) ระดับการศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่า (ร้อยละ 29.3) ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี หรืออนุปริญญา (ร้อยละ 20.7) ระดับศึกษามัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า (ร้อยละ 17.4) ตามลำดับ

3.3.4 การเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของ บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ที่มีตำแหน่งการทำงานที่แตกต่างกันพบว่า มีค่า SS ระหว่างกลุ่ม เท่ากับ 1.439 ภายในกลุ่ม เท่ากับ 9.487 รวมมีค่าเท่ากับ 10.926 ค่า df ระหว่างกลุ่ม เท่ากับ 3 ภายในกลุ่ม เท่ากับ 88 รวมมีค่าเท่ากับ 91 ค่า F มีค่าเท่ากับ 4.450 ค่า P มีค่าเท่ากับ 0.006* (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธี Scheffe พบว่า กลุ่มตำแหน่งกรรมการบริหาร มีค่าเฉลี่ยรวมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยเท่ากับ 3.032 ซึ่งมีความแตกต่างจาก กลุ่มอาจารย์ที่มีค่าเฉลี่ยรวมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยเท่ากับ 3.413 โดยมีค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.041* (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) และกลุ่มกรรมการบริหารยังมีความแตกต่างจากกลุ่มธุรการ โดยมีค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.010* (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) โดยสรุปกล่าวได้ว่ากลุ่มกรรมการบริหารมีค่าเฉลี่ยรวมวัฒนธรรมทางการเมืองที่แตกต่างจากกลุ่มอาจารย์และกลุ่มธุรการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยในแต่ละตำแหน่งการทำงาน ประกอบด้วย ฝ่ายสนับสนุน (ร้อยละ 37) รองลงมาคือ อาจารย์ (ร้อยละ 34.8) ธุรการ (ร้อยละ 19.6) และกรรมการบริหาร (ร้อยละ 8.7) ตามลำดับ

3.4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย

พบว่า บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ตอบแบบสอบถามในส่วนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย จำนวน 25 คน ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองว่า รัฐบาลควรวางตัวเป็นกลาง ไม่เข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด (ร้อยละ 39.29) ทหารไม่ควรเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง

(ร้อยละ 25) รัฐบาลควรมีมาตรการป้องปรามการทุจริตเลือกตั้ง (ร้อยละ 14.29) ควรมีการตรวจสอบคุณสมบัติของ สส. ให้ละเอียดก่อนมีการลงรับสมัครเลือกตั้ง (ร้อยละ 10.71) ผู้นำประเทศควรมีคุณธรรม ซื่อสัตย์และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (ร้อยละ 7.14) การปกครองของประเทศไทยควรมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขนั้นดีแล้ว (ร้อยละ 3.57)

4. สมมติฐานการวิจัย ประกอบด้วย

- 1) บุคลากรที่มีเพศต่างกันจะมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน
- 2) บุคลากรที่มีอายุต่างกันจะมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน
- 3) บุคลากรที่มีสถานภาพการสมรสต่างกันจะมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน
- 4) บุคลากรที่มีระดับเงินเดือนต่างกันจะมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน
- 5) บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน
- 6) บุคลากรที่มีประเภทตำแหน่งการทำงานที่ต่างกันจะมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน

4.1 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า

4.1.1 บุคลากรที่มีเพศต่างกันจะมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน – ปฏิเสธสมมติฐาน เนื่องจากเมื่อทำการทดสอบค่า t-test Independent Sample ได้ค่า P มีเพศที่ต่างกันมีวัฒนธรรมการเมืองที่ไม่แตกต่างกัน

4.1.2 บุคลากรที่มีอายุที่ต่างกันจะมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน – ยอมรับสมมติฐาน เนื่องจากผลการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ให้ค่า P มีค่าเท่ากับ 0.016* (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) ซึ่งบุคลากรที่มีอายุแตกต่างกันจะมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.1.3 บุคลากรที่มีสถานภาพการสมรสที่ต่างกันจะมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน – ยอมรับสมมติฐาน เนื่องจากผลการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ให้ค่า P มีค่าเท่ากับ 0.000* (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) ซึ่งบุคลากรที่

มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันจะมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.1.4 บุคลากรที่มีระดับเงินเดือนที่แตกต่างกันจะมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน – ปฏิเสธสมมุติฐาน เนื่องจากผลการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ให้ค่า P มีค่าเท่ากับ 0.241 ซึ่งบุคลากรที่มีระดับเงินเดือนที่แตกต่างกันจะมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่ไม่แตกต่างกัน

4.1.5 บุคลากรที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน – ยอมรับสมมุติฐาน เนื่องจากผลการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ให้ค่า P มีค่าเท่ากับ 0.000* (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) ซึ่งบุคลากรที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.1.6 บุคลากรที่มีตำแหน่งงานที่แตกต่างกันจะมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน – ยอมรับสมมุติฐาน เนื่องจากผลการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ให้ค่า P มีค่าเท่ากับ 0.006* (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) ซึ่งบุคลากรที่มีตำแหน่งงานที่แตกต่างกันจะมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก มีผลการอภิปรายการศึกษาดังนี้

2.1 ผลการศึกษาระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก พบว่าระดับวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก พบว่าภาพรวมค่าเฉลี่ยของระดับวัฒนธรรมทางการเมืองทั้ง 8 ด้านอยู่ในระดับปานกลางซึ่งสามารถสรุปในแต่ละด้านได้ดังต่อไปนี้

2.1.1 ด้านการมีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งค่าเฉลี่ยรวมของระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากสถานการณ์เมืองในยุคปัจจุบันที่ทำให้กลุ่มประชากรมีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตยในระดับที่ไม่สูงนัก รวมถึงความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองไทยในกลุ่มประชากรยังไม่มากนักตามไปด้วย

2.1.2 ด้านการยึดมั่นและเชื่อถือในหลักความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล ซึ่งค่าเฉลี่ยรวมของระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งกลุ่มประชากรเห็นด้วยกับความเท่าเทียมกันของมนุษย์รวมถึงเสียงทุกเสียงมีค่าเท่าเทียมกันในการเลือกตั้ง ซึ่งจะเห็นว่าบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ประกอบด้วยบุคลากรหลายประเภททั้ง ข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตลอดจนลูกจ้าง ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบแบบสอบถามการวิจัย บุคลากรต่างๆ ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี ไม่มีการแบ่งชนชั้นและทุกคนต่างเป็นพี่น้องและเพื่อนร่วมงานกัน ซึ่งสอดคล้องกับแบบสอบถามการวิจัยด้านการยึดมั่นและเชื่อถือในหลักความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคลที่บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ในระดับปานกลาง

2.1.3 ด้านการเคารพกติกาของการปกครองแบบประชาธิปไตย ซึ่งค่าเฉลี่ยรวมของระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งกลุ่มประชากรเห็นด้วยในระดับสูงกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยควรฟังเสียงส่วนใหญ่แต่ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย และเห็นด้วยในระดับสูงกับการซื้อสิทธิ์ขายเสียงถือเป็นการไม่เคารพกติกาในการปกครองระบอบประชาธิปไตย จากสถิติการเลือกตั้งของบุคลากรที่วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก พบว่ากลุ่มประชากรมีสถิติการเลือกตั้งทั้งภายในวิทยาลัยคือ การเลือกตั้งกรรมการบริหาร และภายนอก คือ การเลือกตั้ง สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในระดับที่สูง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดด้านการเคารพกติกาของการปกครองแบบประชาธิปไตย ดังกล่าว

2.1.4 ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและการปกครอง ซึ่งค่าเฉลี่ยรวมของระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งกลุ่มประชากรมีความเห็นด้วยในการไปเลือกตั้งเพื่อจะได้ผู้แทนไปทำหน้าที่แทนเราในรัฐสภา รวมถึงการเสวนาทางการเมืองเป็นสิ่งที่ทำได้ถ้าอยู่ในกรอบของกฎหมาย ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นเพิ่มเติมในงานวิจัย แต่สิ่งที่กลุ่มประชากรมีข้อเสนอแนะ คือ รัฐบาลควรมีมาตรการป้องปรามการทุจริตการเลือกตั้ง เพราะจาก

ประสบการณ์ผู้วิจัยในการเลือกตั้งแต่ละครั้งในประวัติศาสตร์การเมืองไทยพบว่ามักจะมีการทุจริตแทบทุกครั้ง ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่กลุ่มประชากรอยากให้มีการแก้ไขปัญหาในการทุจริตดังกล่าวเพื่อทำให้เกิดการมีส่วนร่วมและเท่าเทียมในการเมืองการปกครองของประเทศ

2.1.5 ด้านการมีสำนึกในหน้าที่พลเมืองของตนและมีความเชื่อมั่นในตนเอง ค่าเฉลี่ยรวมของระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งกลุ่มประชากรมีความเห็นด้วยกับการเคารพกฎหมายถือเป็นคุณสมบัติหนึ่งในการเป็นพลเมืองที่ดี ด้วยการที่วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก เป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นหน่วยพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุข มีอัตลักษณ์สำคัญ คือ การบริการด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ซึ่งถือเป็นการเสริมสร้างบุคลากรและนักศึกษาให้ตระหนักถึงใจเขาและใจเรามีความเชื่อมั่นในตนเองและมีสำนึกในหน้าที่พลเมืองของประเทศที่ดี

2.1.6 ด้านการมองโลกในแง่ดีมีความไว้วางใจเพื่อนมนุษย์ ค่าเฉลี่ยรวมของระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย อยู่ในระดับสูง ซึ่งกลุ่มประชากรมีความเห็นด้วยกับการที่นักการเมืองส่วนใหญ่ที่เข้ามาดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อมาหาผลประโยชน์ส่วนตัวและพวกพ้อง ซึ่งภาพลักษณ์ของนักการเมืองในสายของกลุ่มประชากรรวมถึงประชาชนส่วนใหญ่ยังเห็นถึงความไม่โปร่งใสและซื่อสัตย์ จากข้อคิดเห็นของกลุ่มประชากรที่ให้ข้อเสนอแนะในการวิจัยพบว่า กลุ่มประชากรได้เสนอความคิดเห็นว่า ผู้นำประเทศควรมีคุณธรรม ซื่อสัตย์และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาการเมืองการปกครองของประเทศเราได้ในอนาคต

2.1.7 การรู้จักวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลและเป็นไปในทางสร้างสรรค์ ค่าเฉลี่ยรวมของระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งกลุ่มประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่ดีในการเปิดโอกาสในการรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นและคนรอบข้าง ถือเป็นสิ่งที่จำเป็นในการพัฒนาตนเอง ซึ่งถือเป็นพื้นฐานการคิดที่สำคัญในการทำงานเป็นทีมถ้าเรารู้จักการรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่นจะทำให้การทำงานในหน่วยงาน องค์กร หรือประเทศของเราจะมีการทำงานอย่างเป็นระบบมีเหตุผลและเป็นไปในทิศทางของความสร้างสรรค์

2.1.8 ด้านการไม่มีจิตใจแบบเผด็จการ ค่าเฉลี่ยรวมของระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งกลุ่มประชากรมีความเข้าใจต่ออำนาจธิปไตยที่เป็นของคนไทยทุกคนและไม่ใช่ของคนใดคนหนึ่ง ซึ่งถือเป็นสิ่งที่สำคัญในกระบวนการพัฒนาสู่ระบอบการปกครองประชาธิปไตย ประกอบกับข้อคิดเห็นของกลุ่มประชากรที่เห็นว่าทหารไม่ควรเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เนื่องจากในสถานการณ์ปัจจุบันทหารถือว่าเป็นสถาบันหลักในการปกครองประเทศ ทดแทนนักการเมืองที่ถูกรัฐประหาร ซึ่งอาจจะทำให้กลุ่มคนบางกลุ่มเกิดความไม่พอใจ เพราะการบริหารประเทศในแนวทหารเป็นลักษณะที่ค่อนข้างเผด็จการตรงไปตรงมา ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับหลักการวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยมากนัก

ซึ่งผลการศึกษาในระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก โดยรวมทั้ง 8 ด้านนั้นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีความสอดคล้องงานวิจัยของ อภิวัฒน์ พลสุขม (2529) ได้ศึกษาวิจัยวัฒนธรรมทางการเมืองของข้าราชการระดับอำเภอ ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอพยุหะภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการระดับอำเภอ มีวัฒนธรรมทางการเมืองระบอบประชาธิปไตยในระดับปานกลาง มีความไว้วางใจเพื่อนมนุษย์และมองโลกในแง่ดีในระดับ ปานกลาง มีความเชื่อมั่นในศักดิ์ศรีและความเสมอภาคในระดับปานกลาง มีความสำนึกในหน้าที่พลเมืองและความเชื่อมั่นในตนเองในระดับสูง ขอมรับการแสดงความคิดเห็น การแสดงออก และการวิพากษ์วิจารณ์ในระดับปานกลาง และปฏิเสธการนิยมนำนาจเด็ดขาด การมอบความรับผิดชอบให้ผู้อื่น การอ่อนน้อมยอมตนต่อผู้มีอำนาจ การยอมรับการแสดงความคิดเห็น การแสดงออกและการวิพากษ์วิจารณ์ในระดับปานกลาง และปฏิเสธการนิยมนำนาจเด็ดขาด การมอบความรับผิดชอบให้ผู้อื่น การอ่อนน้อมยอมตนต่อผู้มีอำนาจ การยอมรับนับถือระบบอาวุโสและการยึดมั่นในค่านิยมแบบเดิมในระดับปานกลาง และเมื่อแยกศึกษาเปรียบเทียบตามลักษณะของอาชีพพบว่า ข้าราชการครูมีวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอยู่ในระดับสูงสุด รองลงมาคือข้าราชการพลเรือน ส่วนข้าราชการตำรวจนั้นพบว่า มีวัฒนธรรมทางการเมืองระบอบประชาธิปไตยระดับสูงต่ำที่สุด

2.2 ผลการศึกษาลักษณะส่วนบุคคลของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก กับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยซึ่งประกอบด้วยลักษณะส่วนบุคคล 6 ประเภท ซึ่งจะอภิปรายผลตามลักษณะส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

2.2.1 เพศ ผลการวิเคราะห์พบว่า ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกันในเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะในปัจจุบันทั้งเพศชายและเพศหญิงต่างมีความเท่าเทียมทางสังคมมากขึ้นกว่าสมัยโบราณ ทั้งจากการศึกษาในสถานศึกษา จากสื่อโทรทัศน์ และสื่อออนไลน์ต่างๆ ทำให้ความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางการเมืองไม่กระจุกตัวอยู่ในกลุ่มเพศชายอีกต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ร้อยโทกานต์ ตระกูลสม (2545) ได้ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนายทหารสังกัดกรมราชองครักษ์ พบว่า เพศไม่มีผลต่อการมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนายทหารองครักษ์

2.2.2 อายุ ผลการวิเคราะห์พบว่า ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยภาพรวม อายุที่ต่างกันมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการเมืองไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ พ.ศ. 2475 กระทั่งถึงปัจจุบันที่ยังคงมีการเปลี่ยนแปลงการบริหาร ข้าราชการ รูปแบบการปกครอง ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าเป็นเหตุผลที่สำคัญต่อระดับวัฒนธรรมทางการเมืองที่สำคัญของกลุ่มประชากร เพราะวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก มีกลุ่มประชากรหลายกลุ่มอายุ ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่มีอยู่บ่อยอาจเป็นเหตุผลที่สำคัญที่ทำให้กลุ่มประชากรต่างช่วงอายุมีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ม.ล. ปริญญา จรุงโรจน์ (2538) ได้ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองของคณะกรรมการสภาตำบล ในเขตอำเภอเสนาให้ จังหวัดสระบุรี พบว่า อายุ ที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของคณะกรรมการสภาตำบล ในเขตอำเภอเสนาให้ จังหวัดสระบุรี และสอดคล้องกับการศึกษาของประภาส สุทธิอาการ (2531) ที่ได้ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตอำเภอป่าดัว จังหวัดยโสธร พบว่าอายุ มีอิทธิพลประกอบที่ทำให้วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตอำเภอป่าดัว จังหวัดยโสธร แตกต่างกัน

2.2.3 สถานภาพการสมรส ผลการวิเคราะห์พบว่า ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยภาพรวม สถานภาพการสมรสที่ต่างกันมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการที่มีสถานภาพในการสมรสทำให้นุเคราะห์มีปัจจัยความสำคัญอื่นๆ เช่น ครอบครัว ลูก เป็นต้น มากกว่าที่จะให้ความสนใจทางวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย จากผลการศึกษาพบว่าค่าเฉลี่ยของระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของสถานภาพโสด มากกว่าและแตกต่างจากบุคลากร

สถานภาพสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งมีความขัดแย้งกับผลการศึกษาของกานต์ ตระกูลสม (2545) ได้ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนายทหารสังกัดกรมราชองครักษ์ พบว่า สถานภาพสมรส ไม่มีผลต่อการมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนายทหารสังกัดราชองครักษ์

2.2.4 ระดับเงินเดือน ผลการวิเคราะห์พบว่า ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกันในระดับเงินเดือนที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษกเป็นหน่วยงานของรัฐบาลที่ส่วนใหญ่ได้รับเงินส่วนใหญ่จากการจัดสรรของกระทรวงสาธารณสุข ตามลำดับขั้นของอายุราชการเป็นส่วนใหญ่ ทำให้การแข่งขันทางด้านผลงานและความสามารถไม่สูงมากนัก ทำให้มีความมั่นคงทางอาชีพการงานและระดับเงินเดือน ซึ่งอาจเป็นผลทำให้ระดับเงินเดือนที่แตกต่างกัน ไม่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของกานต์ ตระกูลสม (2545) ได้ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนายทหารสังกัดกรมราชองครักษ์ พบว่า รายได้ไม่มีผลต่อการมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนายทหารสังกัดราชองครักษ์

2.2.5 ระดับการศึกษา ผลการวิเคราะห์พบว่า ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยภาพรวม ระดับการศึกษาที่ต่างกันมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะส่วนหนึ่งระดับการศึกษามีส่วนทำให้กลุ่มประชากรมีความรอบรู้และเข้าใจในบางเรื่องและบางสิ่งมากขึ้น ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าของกลุ่มประชากรมีค่าเฉลี่ยโดยรวมของวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย มากกว่ากลุ่มอื่นๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มประชากรที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าเป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่อยู่ในช่วงอายุ 20-30 ปีเป็นส่วนใหญ่ ประกอบกับมีสื่อ โทรทัศน์และสื่อออนไลน์ต่างๆในการศึกษาหาความรู้ จึงเป็นเหตุผลสำคัญในการทำให้ค่าเฉลี่ยทางวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยสูงกว่ากลุ่มระดับการศึกษาอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ประภาส สุทธิอาคาร (2531) ได้ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตอำเภอป่าดิว จังหวัดยโสธร พบว่า ระดับการศึกษาเป็นปัจจัยที่ทำให้มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนที่แตกต่างกัน การศึกษาของวุฒิพงษ์ ไชยพรพัฒนา (2545) ได้ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของข้าราชการทหาร กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าระดับการศึกษา มีผลทำให้วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของ

ข้าราชการแตกต่างกัน การศึกษาของกรณีศ ดวงใบ(2542) ที่ได้ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองของพนักงานเทศบาลเมืองลำพูน พบว่า พนักงานเทศบาลลำพูน ที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมทางการเมือง

2.2.6 ประเภทตำแหน่ง ผลการวิเคราะห์พบว่า ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยภาพรวม ประเภทตำแหน่งที่ต่างกันมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประเภทตำแหน่งช่วยให้บุคลากรแต่ละบุคคลมีบทบาทและหน้าที่ที่ต่างกัน ในองค์กร ซึ่งเป็นผลทำให้มีความแตกต่างกันทางวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย สอดคล้องกับการศึกษาของน้ำเพชร ฉัตรบุญญานนท์(2538) ได้ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองของกลุ่มบุคลากรทางการแพทย์ในโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ พบว่าพยาบาลส่วนใหญ่มีแนวโน้มจะมีวัฒนธรรมทางการเมืองที่ต่างกันทั้ง 3 กลุ่ม คือ พยาบาล ผู้ช่วยพยาบาล และแพทย์ และการศึกษาของ วุฒิพงษ์ ไชยพรพัฒนา (2545) ได้ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของข้าราชการทหารกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ชัยยศ มีผลทำให้วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่ต่างกัน

2.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ข้อสมมติฐานที่ได้รับการยอมรับสมมติฐานได้แก่ อายุที่ต่างกัน สถานภาพการสมรสที่ต่างกัน ระดับการศึกษาที่ต่างกัน ประเภทตำแหน่งที่ต่างกัน มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนข้อสมมติฐานที่ได้รับการปฏิเสธสมมติฐาน ได้แก่ เพศที่ต่างกัน และระดับเงินเดือนที่ต่างกัน มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่ไม่แตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้ศึกษาขอเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาในเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ดังนี้

จากผลการค้นคว้าและศึกษาพบว่าวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ที่จะช่วยพัฒนาระบบการปกครองไปสู่การปกครองระบอบประชาธิปไตยที่เป็นจุดมุ่งหมายได้ ทั้งนี้ถ้าประชาชนในประเทศยังขาดวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยเสียแล้ว

ประชาธิปไตยก็ถือเป็นเพียงแต่รูปแบบในการปกครองหนึ่งเท่านั้นที่ไม่มีความสำคัญอะไรเท่านั้น ซึ่งการศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก มีประเด็นที่น่าสนใจในการศึกษา คือ ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ 1 ด้านที่อยู่ในระดับสูง คือ ด้านการมองโลกในแง่ดีมีความไว้วางใจเพื่อนมนุษย์ ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าเป็นด้านที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากเพราะการที่มองโลกในแง่ดีมีความไว้วางใจผู้อื่น ทำให้ปราศจากซึ่งอคติในการเรียนรู้ ประกอบกับบุคลากรของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ส่วนใหญ่มีอายุ 20-30 ปีมากที่สุดอยู่ในวัยที่ยังสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อีกมาก รวมถึงข้อเสนอแนะต่างๆยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญถึงความหวังของประชาชนในอนาคตที่หวังว่าจะมีรัฐบาลที่ดี มีความซื่อสัตย์ โปร่งใส มีผู้แทนที่ทำงานแทนได้อย่างดี มีผู้นำของประเทศที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรมที่เหมาะสม ซึ่งผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยฉบับนี้คงเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษา และช่วยเป็นกระบอกเสียงหนึ่งในการเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในอนาคตของประเทศต่อไป

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 การศึกษาวิจัยเรื่อง วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ได้ทำการศึกษาในบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ซึ่งเป็นหน่วยงานของกระทรวงสาธารณสุขเท่านั้น จึงควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในหน่วยงานอื่นๆในกระทรวงสาธารณสุขหรือหน่วยงานอื่นๆของประเทศ

3.2.2 ควรมีการศึกษาตัวแปรเพิ่มเติมอื่นๆที่อาจมีผลต่อการแสดงออกต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย เช่น ความสนใจด้านการเมือง อาชีพของบิดามารดา เป็นต้น

3.2.3 ควรมีการใช้เครื่องมือการวิจัยเพิ่มเติม เพื่อให้ได้มิติทางการศึกษาที่รอบด้านมากขึ้น เพราะการใช้แบบสอบถามการวิจัยเพียงอย่างเดียวก็ไม่สามารถตอบมิตินึกคิดของมนุษย์ได้อย่างรอบด้าน

รายการอ้างอิง

- กรณีช ดวงใบ. (2542). “วัฒนธรรมและพฤติกรรมของพนักงานเทศบาลลำพูน.”
การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. (2536). **การพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการ
ประชาชนระดับอำเภอ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง.
- กานต์ ตระกูลสม. (2545). “วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนายทหารสังกัด
กรมราชองครักษ์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ขนิษฐา จิราภรณ์สิริกุล. (2541). “วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรณีศึกษานักเรียน โรงเรียนบางกะปิ.” วิทยานิพนธ์
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- จักษ์ พันธุ์เพชร. (2549). **การเมืองการปกครองไทย : จากยุคสุโขทัยสู่สมัยทักษิณ**. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์เคล็ดไทย
- ชัยอนันต์ สมุทรวาณิช. (2517). **อุดมการณ์ทางการเมือง**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เคล็ดไทย
- ทินพันธ์ นาคะตะ. (2533). **การเมืองการบริหารไทย: ภาระของชาติ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ทินพันธ์ นาคะตะ. (2543). **ประชาธิปไตยไทย**. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดสหยาบล้อกและ
การพิมพ์
- ทินพันธ์ นาคะตะ. (2546). **นักคิดผู้ยิ่งใหญ่ของโลก : ปรัชญาและทฤษฎีการเมือง**. กรุงเทพฯ:
สมาคมรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

บุญอริ ยี่หมะ. (2550). **ความรู้เบื้องต้นทางรัฐศาสตร์**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สามลดา

ประกาศ สุทธิอาคาร. (2531). “วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน
อำเภอป่าต้ว จังหวัดยโสธร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหาร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ปริญญา จรุงโรจน์,ม.ล.. (2538). “วัฒนธรรมทางการเมืองของคณะกรรมการสภาตำบล :
ศึกษาเฉพาะกรณี อ.เสาไห้ จ.สระบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหาร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พรชัย เทพปัญญา. (2555). **การศึกษาปัญหาของรัฐธรรมนูญปี พ.ศ. 2550 เพื่อนำไปสู่ระบบ
การเมืองใหม่**. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว และพลศักดิ์ จิระไกรศิริ. (2524). **วัฒนธรรมทางการเมืองไทย**. กรุงเทพฯ:
สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย.

พุดิพงษ์ ไชยพรพัฒนา. (2545). “วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของข้าราชการ
กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่.” การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหาร
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ลิขิต ชีรเวทิน. (2529). **วัฒนธรรมทางการเมือง และการกล่อมเกลาริษฎาธิปไตยทางสังคม**. เอกสาร
ทางวิชาการหมายเลข 28 ศูนย์วิจัยคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สมบัติ ชำรงชัยวงศ์. (2538). **การเมือง:ความคิดและการพัฒนา**. โครงการเอกสารและตำรา
คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สมบัติ ชำรงชัยวงศ์. (2549). **การเมืองไทย**. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์เสมาธรรม.

สมบัติ วงศ์วีรัตน์. (2524). **พื้นฐานบางแง่ของวัฒนธรรมทางการเมืองของสังคมไทย**.
กรุงเทพฯ:สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย

สุรสิทธิ์ อุตบุรี. (2541). “วัฒนธรรมทางการเมืองของชนชั้นกลางในเขต อำเภอเมือง จังหวัด เชียงราย.” การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระปริญญาโทมหาวิทยาลัย เชียงใหม่.

แสวง บุญมี. (2537). “วัฒนธรรมทางการเมืองของครูประถมศึกษาแห่งชาติ:ศึกษากรณีครู ประถมศึกษาจังหวัดอิสานใต้.” วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อมร รักษาสัตย์. (2544). การเมืองการปกครองไทยตามรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: วิ.เจ. พรินติ้ง.

อมร รักษาสัตย์. (2548). เอกสารประกอบการสอนการพัฒนานโยบาย. กรุงเทพฯ: คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

อภิวัฒน์ พลสยาม. (2529). วัฒนธรรมทางการเมืองของข้าราชการระดับอำเภอ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Wit, Daniel. (1967). **A Comparative Survey of Local Government and Admission.** Bangkok: Institute of Public Administration Thammasat University.

Almond, Gabriel A. and Verba, Sidney. (1965). **The Civil Culture: Political Attitudes and Democracy in Five Nations.** Boston : Little, Brown.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วย ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
ด้านการยึดมั่นและเชื่อถือในหลักความสำคัญและ ศักดิ์ศรีของบุคคล					
4. ประชาชนทุกคนควรมีโอกาสที่เท่าเทียมกัน ใน การมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายของรัฐบาล					
5. ข้าราชการเป็นอาชีพที่มีเกียรติ ประชาชนทั่วไป ควรให้การเคารพยกย่อง					
6. เสียงทุกเสียงที่ลงคะแนนในการเลือกตั้งมีค่า คะแนนเท่ากัน					
7. ผู้ชายและผู้หญิงมีสิทธิที่ไม่เท่าเทียมกัน เนื่องจาก ผู้หญิงเป็นเพศที่อ่อนแอกว่า					
ด้านการเคารพสิทธิของการปกครองแบบ ประชาธิปไตย					
8. การปกครองในระบอบประชาธิปไตยควรฟัง เสียงส่วนใหญ่ แต่ไม่ควรละเลยเสียงส่วนน้อย					
9. นโยบายในการบริหารประเทศไม่จำเป็นต้องผ่าน การรับรองจากรัฐสภาก็ได้					
10. ระบบรัฐสภาของไทย ไม่ควรมีพรรคฝ่ายค้าน เพราะถึงอย่างไรก็ไม่สามารถทำให้มันต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปได้					
11. การซื้อสิทธิ์ขายเสียงถือเป็นการไม่เคารพกติกา ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย					
ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและการ ปกครอง					
12. เมื่อมีการเลือกตั้ง ประชาชนควรไปใช้สิทธิใน การเลือกตั้งเพื่อผู้แทนจะได้ไปทำหน้าที่แทนเราใน รัฐสภา					

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วย ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
13. การเมืองเป็นเรื่องของการแก่งแย่งชิงดีและ คอร์รัปชันประชาชนอย่างเราๆท่านๆไม่ควรยุ่งเกี่ยว					
14. การไปเลือกตั้งถือว่าเป็นวิธีการมีส่วนร่วม ทางการเมืองวิธีการเดียวในระบบประชาธิปไตย					
15. การเสวนาทางการเมืองเป็นสิ่งที่ทำได้อย่าง สร้างสรรค์ในกรอบของกฎหมาย					
ด้านการมีอำนาจในหน้าที่พลเมืองของตนและมี ความเชื่อมั่นในตนเอง					
16. ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะไปเลือกตั้ง ถ้าบุคคลที่ เราเลือกไม่มีทางได้เป็นผู้แทนฯ					
17. ข้าพเจ้าจะไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งทุกครั้ง ถึงแม้ว่าจะแนบเสียงของข้าพเจ้าจะไม่สามารถทำ ให้บ้านเมืองเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ข้าพเจ้า ต้องการได้					
18. การเคารพกฎหมายถือเป็นคุณสมบัติหนึ่งในการ เป็นพลเมืองที่ดี					
19. แะไม่ทำผิดกฎหมายก็ถือเป็นพลเมืองที่ดีแล้ว					
ด้านการมองโลกในแง่ดีมีความไว้วางใจเพื่อนมนุษย์					
20. ความจริงคนเราทุกคนมีจิตสำนึกในการเป็นคนดี					
21. คนเราโดยทั่วไปมีนิสัยเห็นแก่ตัวมาแต่กำเนิด ต้องปกครองโดยใช้กฎหมายและการลงโทษ					
22. การเข้ามาดำรงตำแหน่งในรัฐบาลของ นักการเมือง ส่วนใหญ่มีปัญหาผลประโยชน์เข้าสู่ ตนและพวกพ้อง					
23. มนุษย์เราไม่ว่าจะโง่หรือฉลาด ก็สามารถเป็น คนที่ดีต่อเพื่อนมนุษย์ได้ทั้งนั้น					

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วย ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
ด้านการรู้จักวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลและเป็นไปในทางสร้างสรรค์					
24. การแสดงความคิดเห็นในที่ประชุม มีแต่ทำให้เสียเวลา แท้จริงคือการอวดความรู้ อวดเด่นเท่านั้น					
25. การวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์จะช่วยให้การบริหารงานประเทศดีขึ้น					
26. การเปิดโอกาสในการรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น และครอบครัวถือเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาตนเอง					
27. เราควรเชื่อฟังหรือมีความคิดเห็นสอดคล้องกับผู้มีอำนาจ มิฉะนั้นแล้ว จะก่อให้เกิดอันตรายต่อตนเอง					
ด้านการไม่มีจิตใจแบบเผด็จการ					
28. การมอบอำนาจการปกครองแก่ผู้นำเพียงคนเดียว หรือกลุ่มเพียงกลุ่มเดียวนั้นคือสิ่งที่ถูกต้อง					
29. ข้าราชการต้องเคารพเชื่อฟังผู้บังคับบัญชา ห้ามวิพากษ์วิจารณ์ผู้บังคับบัญชา					
30. การเมืองต้องแก้ไขด้วยการเมืองไม่ใช่การทาส					
31. อำนาจอธิปไตยเป็นของคนไทยทุกคน ไม่ใช่ของคนใดคนหนึ่ง					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นอื่นๆ และข้อเสนอแนะ ในทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

การหาค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A1	107.83	113.109	0.224	0.737
A2	108.83	100.833	0.594	0.708
A3	106.27	122.064	-0.201	0.749
A4	106.63	121.551	-0.116	0.753
A5	107.57	112.323	0.360	0.730
A6	106.67	119.264	-0.004	0.748
A7	108.13	104.257	0.447	0.720
A8	106.73	119.720	-0.025	0.749
A9	108.20	106.993	0.523	0.718
A10	108.03	102.792	0.579	0.711
A11	106.50	113.224	0.253	0.735
A12	106.57	120.323	-0.054	0.750
A13	108.17	100.489	0.580	0.708
A14	107.00	113.655	0.217	0.737
A15	107.07	119.030	-0.005	0.750
A16	108.37	105.620	0.475	0.719
A17	106.57	118.185	0.067	0.744
A18	106.2	120.717	-0.082	0.746
A19	106.77	117.909	0.091	0.742
A20	106.87	119.292	0.007	0.746
A21	107.37	118.240	0.033	0.747
A22	106.73	120.685	-0.071	0.749
A23	106.6	120.386	-0.056	0.749
A24	108.23	103.082	0.609	0.710
A25	106.87	112.740	0.329	0.731
A26	106.7	116.365	0.141	0.741

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A27	108.13	98.947	0.692	0.700
A28	108.23	103.909	0.590	0.712
A29	107.90	107.472	0.573	0.717
A30	106.93	119.720	-0.013	0.746
A31	106.33	123.195	-0.225	0.754

Case Processing Summary

	N	%
Case Valid	30	100.0
Excluded	0	0
Total	330	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the Procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
0.741	31

ภาคผนวก ก

ประวัติความเป็นมา

วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก

วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก เป็นวิทยาลัยในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข กำเนิดจากโครงการโอนกิจการอำนาจและหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2535 และประกาศของกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ 24 กรกฎาคม 2536 เรื่องการโอนกิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้างและเงินงบประมาณบางส่วนบางส่วนราชการในกระทรวงสาธารณสุข ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2536 วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ได้แบ่งการพัฒนาวิทยาลัยออกเป็น 3 ระยะ กล่าวคือ

ระยะที่ 1 ระหว่างวันที่ 11 มิถุนายน 2536 - 29 กันยายน 2537 วิทยาลัยฯ มีสำนักงานตั้งอยู่ที่สถาบันพระบรมราชชนกวังเทวะเวสน์ กระทรวงสาธารณสุข

วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ได้รับโอนย้าย กิจการ อำนาจ และหน้าที่ของโรงเรียนทั้ง 10 แห่ง คือ

1. โรงเรียนพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ สาขาโลหิตวิทยาและธนาคารเลือด
2. โรงเรียนพนักงานเภสัชกรรม
3. โรงเรียนพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ สาขาพยาธิวิทยา
4. โรงเรียนเวชศาสตร์
5. โรงเรียนผู้ช่วยทันตแพทย์
6. โรงเรียนพนักงานทันตกรรม
7. โรงเรียนเวชสถิติ
8. โรงเรียนเซลล์วิทยา
9. โรงเรียนรังสีการแพทย์
10. โรงเรียนเจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์

ระยะที่ 2 ระหว่างวันที่ 30 กันยายน 2537 – ปี พ.ศ. 2543 วิทยาลัยฯ ได้ย้ายที่ทำการโดยไปอยู่ภายในบริเวณที่ทำการของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ยศเส

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข เป็นวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก และให้ประดิษฐานตราสัญลักษณ์งานฉลองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี ที่ป้ายชื่อวิทยาลัย เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2539 และได้รับพระราชทานชื่อภาษาอังกฤษ เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2542 คือ Kanchanabhishek Institute of Medical and Public Health Technology

หลักสูตรที่เปิดสอน

หลักสูตร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 2 หลักสูตร

- ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเวชระเบียน
- ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาโสตทัศนศึกษาทางการแพทย์

หลักสูตร ระดับปริญญาตรี 2 หลักสูตร

- สาธารณสุขศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเวชระเบียน
- การแพทย์แผนไทยบัณฑิต สาขาวิชาการแพทย์แผนไทย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นายศรายุทธ นกใหญ่
ที่อยู่	119/4 หมู่ที่ 4 ตำบลศรีมหาโพธิ์ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม
ที่ทำงาน	วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2549	เข้าศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (เทคนิคการแพทย์) มหาวิทยาลัยมหิดล
พ.ศ. 2553	สำเร็จการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (เทคนิคการแพทย์) มหาวิทยาลัยมหิดล
พ.ศ.2555	เข้าศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ.2553 - 2554	ผู้แทนบริษัท สยามชายเอน คอปอเรชั่น
พ.ศ.2555 – ปัจจุบัน	วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก

